грудень 2012 - січень 2013
December 2012 - January 2013

ПРОМІНЬ

Promin

ПРОМІНЬ
РІК LII - LIII
ГРУДЕНЬ 2012 - СІЧЕНЬ 2013
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить що другого місяця
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Джеральдін Наконечна
Референтки Променя
Карла Козак

Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -*promin50@yahoo.ca*

PROMIN
published bi-monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LII - LIII
DECEMBER 2012 - JANUARY 2013

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Dr. Geraldine Nakonechny, C.M.
Chair, Promin Editorial Board
Carla Kozak

Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

1 Різдвяні Привітання ..... Christmas Greetings
7 Вісті з Централі СУК ..... News from the National President
9 Різдво і Йордан ..... Christmas and Feast of Jordan
14 Жіночі постаті ..... Women of Influence
16 Із Світу ..... Around the World
22 Мистецтво ..... About the Arts
24 Життя і Культура ..... Life and Culture
26 Нашим Найменшим ..... For Our Children
27 Вісті з Альберти Пров. СУК ..... UWAC Alberta Prov. Exec. News
29 Громадська Хроніка ..... Community Events
35 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities.

Canada

Cover artwork by Marilyn Chubey featured on the cookbook "Our Favorite Recipes" published by St. Peter and St Paul Ukrainian Orthodox Church, Rosa, Manitoba in 1996

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada National Office
10611 - 110 Avenue
Edmonton AB T5H 1H7

РЕДАКТОРИ ЖУРНАЛУ ПРОМІНЬ

у ці святкові дні вітають,

Його Високопреосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпеґу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канади; Його Преосвященство Іларіона, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії; Його Преосвященство Андрія, Єпископа Східньої Єпархії; Митрополита-емирита Івана; членів Світлої Консисторії і Канцлера Української Православної Церкви в Канаді, протопресвітера Віктора Лакусту; все духовенство та шановних добродійок, та всіх вірних УПЦК; Дост. Др. Джеррі Наконечну, крайову голову Союзу Українок Канади та центральну управу; Дост. Др. Антоніа Гараса, крайового голову Союзу Українців Самостійників і голів складових організацій; Дост. Конні Сеньків, голову дирекції Українського Музею Канади - Союзу Українок Канади; Провінційні управи та все членство; Редакційну Колегію Променя; крайові референтки; провінційні і льокальні референтки журналу, та всіх наших дорогих читачів, передплатників, жертводавців, дописувачів, та всіх тих, що підтримують журнал морально і фінансово

THE EDITORS OF PROMIN

extend joyous Christmas greetings to,

His Emminence Yurij, Archbishops of Winnipeg and the Central Diocese, Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; His Grace Ilarion, Bishop of Edmonton and the Western Eparchy; His Grace Andriy, Bishop of the Eastern Eparchy; Metropolitan Emeritus John; Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta, Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; Consistory Board, all clergy, their families, and the UOCC faithful; Dr. Gerri Nakonechny, National President of the Ukrainian Women's Association of Canada; Dr. Tony Harras, National President of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada; Emil Yereniuk, National President of the Ukrainian Self-Reliance Association; Katrina Baziuk, National President CYMK - Ukrainian Orthodox Youth / Connie Senkiw, Chair of the Board, Ukrainian Museum of Canada - UWAC / Stephania Spytkowsky, President CYC Foundation / National and Provincial Executives and all members / Our Editorial Board, National Promin Conveners, Provincial and Local Promin Conveners, all subscribers, supporters and contributors

Відділи Союзу Українок Канади

щиросердечно вітають

Його Високопреосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канади,
Його Преосвященство Іларіона, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії,
Його Преосвященство Андрія, Єпископа Східньої Єпархії, Митрополита-емирита Івана,
членів Світлої Консисторії і Канцлера Української Православної Церкви в Канаді, протопресвітера Віктора Лакусту,
все духовенство та шановних добродійок, та всіх вірних УПЦК.

Крайову голову Союзу Українок Канади Дост. Др. Джері Наконечну, Крайового голову Союзу Українців Самостійників Др. Антоніа Гараса, Крайового голову Товариства Українців Самостійників, Омеляна Єренюка,
Крайову голову СУМК-Української Православної Молоді Катерину Базюк,
Голову СУС Фундації Стефанію Шпитковську
Голову дирекції Українського Музею Канади - СУК Конні Сеньків,
Головного редактора "Променя", Орисю Сушко і редактора Оксану Сушко,
редакційну Колегію, референток, та всіх читачів журналу "Променя",
Проводи провінційних та місцевих управ складових організацій СУС
Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея та редакцію "Українського Голосу" і "Вісника".

Президію Світового Конґресу Українців та Конґресу Українців Канади,
увесь український народ у Батьківщині та в діяспорі.

Хай Всемогучий Господь наділить всіх нас силою, здоров'ям та одержимістю для дальшої плідної праці у збереженні нашої організації СУС, нашої Української Православної Церкви в Канаді, та у скріпленні Української Держави!

Христос рождається!
Славімо Його!

UWAC, St. Andrew's Branch
Edmonton AB
Lesia Perrit, President
Marion Ostapchuk, Promin Convenor

Saskatchewan Provincial Executive
Sylvia Boychuk, President
Mary Humen, Secretary

Eastern Canada Executive
Darcia Moskaluk-Rutkay, President
Eugenia Mielnychuk, Secretary

Hanka Romanchych Branch, Saskatoon SK
Cecilia Kachkowski, President
Karen Korol, Corr. Secretary

St. Olha Branch, Vernon, BC
Sophia Kniaz, President
Gail Chez, Secretary

Lesia Ukrainka Branch, Hamilton ON
Dobr. Larysa Makarenko, President
Lena Smyrniw, Secretary

Sophia Rusova Branch, Etobicoke ON
Olya Kuch, President
Konstance Czorny, Secretary

SUS FOUNDATION OF CANADA

Христос Народився! Славімо Його!

З нагоди радісних свят Різдва Христового, Новим 2013 Роком Божим і Святим Богоявленням, щиро вітаємо Його Високопреосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канаді; Його Преосвященство Іларіона, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії; Його Преосвященство Андрія, Єпископа Східньої Єпархії; Митрополита-емирита Івана; членів Світлої Консисторії і Канцлера Української Православної Церкви в Канаді, протопресвітера Віктора Лакусту; все духовенство та шановних добродійок, та всіх вірних УПЦК; всіх членів і жертводавців СУС Фундації; Провід і членство складових організацій СУС; редакції "Вісника", "Українського Голосу" і "Променя"; та ввесь український народ.

Бажаємо всім Веселих Свят Різдва Христового й Щасливого Нового 2013 Року!

At this joyous time of the Feast of the Nativity of our Lord, as well as the New Year 2013, the SUS Foundation wishes to extend their most sincere greetings to His Eminence Yurij, Archbishop of Winnipeg and the Central Diocese, Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; His Grace Ilarion, Bishop of Edmonton and the Western Eparchy; His Grace Andriy, Bishop of the Eastern Eparchy; Metropolitan Emeritus John; Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta, Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; Consistory Board, all clergy, their families,Members and Donors of SUS Foundation; all the component organizations of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada; the editorial Boards of Visnyk, The Herald, Ukrainian Voice, and Promin; and all Ukrainian people in Ukraine and throughout the world.

May the newborn Lord bless you with prosperity, success and good health in the New 2013 Year!

President: **Stephania Spytkowsky**
Secretary: **Walter Mayewsky**
Treasurer: **J. William Strus**

Director: **Stefan Franko**
Director: **Steve Pillipow**
Representative: **Taras Zalusky**

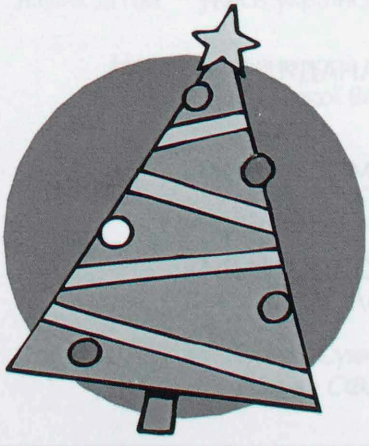

Вітаємо Вас цими святами - Різдвом Христовим,
і бажаємо щоб Ви їх щасливо перепровадили
і до других дочикали.
Щоби судьба для Вас була як рідна мати,
Щастя і радість не минали Вашої хати,
Щоби так було у Вас з року в рік,
поки призначив Вам Господь вік!

Христос Народився! Славімо Його!

(Це віншування мене навчив мій Дідо, бл. пам. Павло Степовий. - *Оксана Сушко*)

Союз Українців Самостійників

сердечно вітає --

Його Високопреосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпеґу і Середньої Єпархії, Митрополита Української Православної Церкви в Канади; Його Преосвященство Іларіона, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії; Його Преосвященство Андрія, Єпископа Східньої Єпархії; Митрополита-емирита Івана; членів Світлої Консисторії і Канцлера Української Православної Церкви в Канаді, протопресвітера Віктора Лакусту; все духовенство та шановних добродійок,

Все членство і прихильників ТУС, СУК,
СУМК-УПМ, Фундацію СУС,
Інститути Св. Івана, Петра Могили і Св. Володимира,
Колегію Св. Андрея, Український Музей Канади - СУК і Філії Музею.

Редакцію журналу Промінь, Українського Голосу, Вісника, та увесь український народ в Україні та в розсіянні сущих.

Молимо Всевишнього, щоб благословив наші родини щастям, здоров'ям і любов'ю в новому 2013-му році!

Христос рождається! Славімо Його!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Др. Антоній Гарас, голова

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
Др. Джері Наконечна, голова

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Омелян Єренюк, голова

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ -
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ
Катерина Базюк, голова

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
FEDERACION MUNDIAL DE ORGANIZACIONES FEMENINAS UCRANIAS
FÉDÉRATION MONDIALE DES ORGANIZATIONS DES FEMMES UKRAINIENNES
NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Executive Office: 2118 A Bloor St. W., Suite 206, Toronto, Ontario M6S 1M8 Canada
Tel.: (416) 546-2491 ▫ E-mail: wfuwo@rogers.com ▫ Website: www.wfuwo.com

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій сердечно вітає увесь український народ – тих що живуть в Україні та українців діаспори - з нагоди Різдва Христового та Нового 2013 року!

Різдво Христове - подія настільки важлива для усього людства , що ми навіть ділимо історію на роки до народження Ісуса Христа та після Його народження. Різдво - це день, коли у світ з любов'ю увійшов Ісус Христос та змінив його. Це - найбажаніше та найчарівніше християнське свято. Це день торжества любові, всепрощення та світлих почуттів. В дні Різдвяних свят ми ніби переживаємо ще раз ті події, що відбулись більше 2000 років тому у Вифлеємі – тому, що завдяки вірі ми торкаємося вічних цінностей, які подарував нам Бог. Святкова атмосфера Різдва благословляє нас та наших дітей - увесь український народ.

Нехай Різдвяна зоря принесе у кожну сім'ю щастя і достаток, мир і любов.
Божої Вам благодаті, веселих та щасливих свят!

Христос Рождається! Славіте Його!

За Управу СФУЖО:

Орися Сушко
голова СФУЖО

Олександра Фарима
секретар СФУЖО

Українська Канадська Фундація ім. Тараса Шевченка

Щиро Вітає усіх жертводавців
і прихильників з нагоди
Різдва Христового та Нового Року

Христос Родився!

***Рада Директорів**: Андрій Гладишевський Q.C., Борис Балан, Богдан Галькевич, Софія Качор, Орест Палюк, Евген Роман, Ірка Мицак*
***Призначені Члени:** Ґордон Ґордей, Адріян Бойко*

Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko

Extends warmest greetings to all
our donors & supporters as we celebrate
Christ's birth and the New Year

Christ is Born!

***Board of Directors**: Andrew Hladyshevsky Q.C., Boris Balan, Bohdan Halkewycz, Sophia Kachor, Ernest Paluck, Eugene Roman, Irka Mycak*
***Board Designates:** Gordon Gordey, Adrian Boyko*

SHEVCHENKO FOUNDATION

202-952 Main St Winnipeg, MB R2W 3P4
Phone: 204.944.9128 Toll Free 866-524-5314
www.shevchenkofoundation.com

Stained glass window by Roman Kowal
Assumption of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Church, Portage la Prairie, MB

Під Святий Вечір

Віє вітер без упину
Мече листям по болоню...
- Мамо, глянь на цю дитину,
Простягла до нас долоню.

Наче голуб'ятко біле,
А одіте так убого,
Вже мабуть осиротіле
І не має тут нікого.

Я дала б їй всі ті гроші,
Що на стрій новий складаю -
І суконок і роскоші
Досить вже на свята маю.
- Добре серце в тебе, доню,
Обітри з сліз очка сині
І не плач . . . я не бороню
Поміч дати сиротині.

Незабаром світу зоря
Благодать звістити має -
А довкола стільки горя,
Безліч з голоду вмирає.

Та не бачать люди, пташко,
Як горюють безталанні -
Як дістати хліба тяжко,
Як мруть наче квіти ранні ...
Даймо місце у багаття,
Даймо хліба і одіти -
Люди всі тож сестри, браття,
Всі одної неньки діти.

Оттоді би понеслися
З всіх сердець,
у кожній хаті,
Пісні щастя: "Бог родився!"
Пісні мира й благодаті.

У. Кравченко

From Bethlehem Strange News Comes

Ukrainian Christmas Carol "В Вифлеємі новина"
Translated into English by Wolodymyr B. Mykula, 2010

From Bethlehem strange news comes, That a Virgin has born a Son.
She has born Him in a blessed state, A pure Virgin Immaculate -
Saint Mary.

She has laid Him on fine hay, In Bethlehem's stable-cave.
Angels flying down from Heaven, Help to swaddle the gentle Baby
Of Mary.

News from Geraldine Nakonechny, UWAC National President

Христос Рождається!
Славімо Його!

У цю радісну пору Різдва Христового, Нового Року, і Богоявлення, центральна управа Союзу Українок Канади сердечно вітає Ієрархів, Духовенство, і вірних Української Православної Церкви та ввесь Український Народ. Бажаємо всім миру, здоров'я й Божого благословення.

The Ukrainian Women's Association of Canada is proud to be a member of the World Federation of Ukrainian Women's Organization (WFUWO), a Federation comprised of 26 national women's organizations in 17 countries. On October 11 – 14, Canada hosted the 10th Congress of WFUWO, which consisted of informative panel presentations on issues affecting Ukrainian women, and election of officers for a five-year term.

On behalf of all UWAC members, I congratulate the Editor-in-Chief of our journal Promin, Orysia Sushko, on being elected President of WFUWO. I also congratulate our other UWAC members on the executive: Sonja Bejzyk of the Lesia Ukrainka Branch in Winnipeg will serve as Vice President, and Constance Czorny of the Sophia Rusova Branch in Longbranch will serve as Secretary. It is an honour for us to have members of our UWAC serve a world organization, and we wish them God's grace for good health and the strength and stamina to fulfill their roles. As President of WFUWO, Orysia Sushko becomes the 2nd Vice President of the Ukrainian World Congress (CKY).

The UWC has many roles, one of which is a benevolent role. The UWC Social Services committee provides assistance to the needy in Ukraine. Along with the other member organizations, the UWAC has been invited to participate in gathering clothing or household needs. Branches interested in participating should contact the UWAC National Office or or UWAC representatives on the committee: Darcia Moskaluk-Rutkay or Natalia Jemec. They will give you an opportunity to select the region in Ukraine that you wish to assist. Contact is then made with the specific region in Ukraine to determine exactly what the needs are.

On behalf of the National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada, I extend warmest wishes to all readers of our journal Promin. May you have a joyous and memorable Nativity of Christ the Lord. We wish you God's blessings of love and peace in the New Year 2013.

З історії нашої любимої організації

Признання відділам за кооперацію з проводом Союзу Українок

Уривок з Ювілейної Книжки Союзу Українок Канади, з нагоди 10-літнього існування 1926-1936

Було б несправедливо, коли б в цій Ювілейній Книжці не було хоч коротко згадано про гарну і корисну працю наших відділів. В 10-літнім огляді праці Союзу Українок, який є частиною цієї книжки, є подано коротко, що Союз Українок зробив і робить для відділів, а також й для інших народних цілей. Тут бажаємо згадати і підкреслити факт, що коли наша центральна організація, Союз Українок Канади, може нині гордитися доконаною працею і великим успіхом за минулих 10 літ, то належиться за це зложити

признання не лише тим особам, які цю організацію провадили й щиро, безкорисно для неї працювали, але також і менше належиться признання й нашим відділам та тим жінкам і дівчатам, які вели провід у відділах нашої організації.

Завдяки добрій і постійній кооперації відділів з проводом Союзу і їхньому великому розумінню та виконуванню своїх обов'язків, праця Союзу Українок могла і увінчалася значним успіхом за розмірно короткий час існування цієї організації.

Більшість відділів Союзу Українок досить точно виконували і виконують свої членські обов'язки супроти Союзу. Так, коли Централя Союзу час від часу робила заклики до відділів за збірками грошей на різні важливі цілі в Канаді і Старім Краю, то відділи на ці заклики досить щиро відзивалися. Протягом свого існування більшість відділів зібрали досить поважні суми грошей на народні цілі в Канаді і в Старім Краю. За примір нехай послужить нам жіночі товариство ім. О. Кобилянської в містечку і околиці Мічем, Саск., яке постійно давало досить поважні суми грошей на народні цілі й ніколи не відмовлялося робити збірки, коли цього вимагала потреба. Через самий Союз Українок це товариство жертвувало на різні цілі близько $300.00, а поза те висилала гроші прямо на народні цілі. Другим таким приміром є товариство "Доньки України" в Ріджайні, Саск. Крім жертв на загальні цілі наші відділи-товариства постійно фінансово підтримували чи помагали місцевим інституціям, при яких вони льокуються. Як приклад нехай послужить жіноче товариство при Українській Православній Церкві в Едмонтоні, Алта., яке за минувших 10 літ мало приходу $15,848.64 і з тої суми дало на місцеву православну церкву $11,793.95. Іншими подібними прикладами є жіноче товариство при Соборі у Вінніпезі, жіноче товариство "Доньки України" в Монреалі і жіноче товариство О. Кобилянської при Українській Православній Церкві на Дізраелі вул. у Вінніпезі. Вираховувати тут жертвенність всіх наших відділів є неможливо, але наведені приклади вказують, що нашим відділам належиться признання за їхню активність, жертвенність і кооперацію в народних справах.

Централя Союзу Українок Канади

Учасники 10-літнього ювілею Союзу Українок Канади.
(побільшена знимка на обкладенці)

Центральна Екзекутива Союзу Українок Канади 1935 - 1936

Перший ряд з ліва на право: Е. Пронюк, касієрка; Д. Е. Яндова, голова; Е. Верхомин, рекордова секретарка. Другий ряд з ліва на право: М. Михайлишин, членкиня контрольної комісії; С. Василишин, заст. голови; К. Зварич, кореспонденційна секретарка.

Ювілейний з'їзд Союзу Українок Канади з нагоди десятилітнього існування відбувся 16, 17 і 18 липня в році 1936 в місті Саскатуні. На з'їзді було 200 представниць від різних відділів, членкині головної екзекутиви та провінціальних екзекутив і велике число гостей, що є членкинями різних відділів. В програму входили річні звіти діяльности представниць відділів, звіти діяльности головної екзекутиви та провінціальних екзекутив, дискусії над головними напрямними, ділові справи і два реферати. Один реферат на організаційну тему, виголошений панею А. Рурик, а другий - з нагоди десятилітнього існування Союзу Українок Канади, виголошений панею С. Стечишин.

Свічка у вікні

Різдвяне оповідання про велику любов матері, що кожного св. вечера ставила свічку у вікно в надії, що присвітить її Блудному Синові додому.

Передруковано із Український Базар, Рік І. ч і., лютий, 1934.

Святвечір загостив у хату Марії Николихи так урочисто, як і до всіх українських хат, порозкиданих по розлогих степах Канади - тих зелених преріях, тепер вистелених килимом білого, пухкого снігу, по якім розгулявся буйний вітер із піснею сумною.

Так, урочиста та й радісна ця хвиля, що звіщає нам пам'ять народження нашого Месії і Спасителя! Але хата Марії Николихи цього року - на жаль - була оповита сумним настроєм, а бурливий вітер, гуляючи одчайдушно по степу, хіба збільшував тую сумовитість своєю нескінченою та скорбною ноктурною.

Хата старої Марії Николихи! Всі мешканці малої колонії Рейнвотер, в Саскачевані, знали цю хату, бо хто ж би її не запам'ятав? Була це хатка стріхою пошита, глиною вимазана й вапном вибілена, - хатка, наче перенесена чародієм із байки кудись із Поділля та поставлена в чужу обстанову канадійської прерії. Багато таких хат колись виднілось на овиді Західної Канади. Сьогодні вони позникали з панорами прерій так само, як і їхні будівничі - українські переселенці, піонери. Їхні місця позаймали статні будівлі Нового Світу, в яких хазяйнують діти тих піонерів, нова генерація. Лише то тут, то там, сіріється хатка під стріхою на глум Канаді та посмішки молодому поколінню - як хатка Марії Николихи.

І ця хатка, яку збудував Никола Солтис, чоловік Марії, літ близько тридцять тому назад, була би з певністю зійшла з овиду, наколи б не дочасна смерть її господаря. Никола помер на сліпу кишку, осталася вдова з дочкою і двома синами, тож годі було про кращу хату і думати. Ще коби то сини! А то . . . Найстарший, Івась, утік із дому і помандрував у світ. Бог зна куди тай пощо; другого сина, Миколу, забрала Канада до війська, вислала до Франції воювати німця - не вернув; до єдиної дочки, Наталки, пристав бідний робітник, так що оставша рідня покійного Солтиса заледві змогла висмоктати скупеньке існування зі свого гомстеду, не про нову хату думати. І за цю вони Богу дякували, бо хоч не така показна була як їхніх сусідів - канадійців, та проте була мила й привітлива, якою була й сама Марія Николиха.

До такої то хатки загостив Святвечір. Сумний він був, бо ці свята загощали в хату Марії в засумованім настрою. І не могло бути інакше. Наколи в хату раз зайде смерть або нещастя - на все залишить за собою тінь суму й гірких спогадів, що з приходом великих свят так болюче акцентуються. Таке й тут було. Сьогоднішній Святвечір, особливо сумним був. Минулого бо Святечора старенька Марія в тій самій порі поралась біля печі коло традиційних потрав, а коло неї ввивалась Наталка, ділячись разом роботою, усмішкою, то словом.

Сьогодні Марії не видко було коло печі, лише сама Наталка поралась коло зладження Святої Вечері - німо, без усмішки на зажуренім гарнім лиці. Вона кушала борщу з

грибами й смаку його не чула: нічого милим не було. Олекса, її муж, теж відчував настрій хати, мовчки снувався по кімнаті, не знаючи, що почати, чи стіл сіном устелити, чи свічник вичистити та нову свічку настромити.

Бо як сумним не бути?

Діждались вони тої прикрої хвилі в житті, коли не стало милої постаті матері, що все так троскливо поралась біля печі на Святвечір. Тиждень тому мати Наталки нагло захворіла і в цій хвилі лежала на постелі в сусідній кімнати, до якої були двері отворені, щоби тепло заходило, знеможена збідованими літами, так як і наглою слабістю. Пережила люба матір не одну трагедію, переболіла не один удар, якими карало без причини життя чи доля лукава.

"Доля ця, доля - життя несправедливе! Чому-то воно так, що одна людина народиться і вмре, жодних терпінь, ні горя не зазнає, коли другій судиться від самої колиски аж до смертної постелі страждати тілесну біду й терпіння, душевну печаль, - все, все, що огірчує кожен день життя? Чому воно так?" питала Наталка думками.

Мати заворушилась у своїй кімнаті і Наталка звернула туди свою увагу.

"Наталю, чи не палиться там щось на кухні?" почувся слабий голос матері.

Хоч слаба, однаково була дбайлива про це, що в кухні робиться. Вона була свідома, що Наталці прикро самій у цю хвилю, як і Наталка була свідома того, що й матері не легко було лежати в темній кімнаті, з журливими гадками.

"Нічо, мамо, це лише кілька капок товщу бризнуло на піч, коли пампухи виймала", відповіла Наталка.

"А кутю вже медом заправила?"

"Зараз берусь до куті, мамо . . . Спокійно лежіть, не відкривайтеся, бо змерзнете. Я вже майже впоралась із вечерю," впевнювала Наталка.

"Любов матері притягнула Блудного Сина до дому, а свічка у вікні присвітила йому дорогу, сповнилась віра матері та здійснилась її надія."

Наталка з Олексою також присіли з боку матері до приладженої Свят Вечері. Чомусь тяжко було їм на серці - байдуже, що вечеря застигає.

Марія очунялась із прикрого вдумання і звернулася до дочки і зятя, котрі гляділи на неї заклопотаними поглядами.

"Ну, діти мої, чому ж не беретесь до Святої Вечері? Помолімось Богу, заколядуймо, а відтак покоштуймо куті, яку зварила Наталка," звернулась Марія до них підбадьорюючим голосом і почала хреститися.

Помолитись і заколядувати вже не могли, бо Марія несподівано закашлялась; її задавило, з лиця кров уступила - поблідла, голова подалась на стіл, вона омліла . . .

У вікні шибнула якась тінь. Якась темна постать висунулась із нічної пітьми і своїм лицем прилипла до півобмерзлої шиби вікна, але лиш на хвилинку . . .

Ніхто в хаті не зауважив цього таємничого лиця у вікні, бо Наталка з Олексою були зайняті відчутенням матері і навіть не чули, як двері тихенько відчинилися і тінь, котра заглядала до вікна, нагло зявилася в хаті.

Був не мущина, нужденно одітий, а його постава, що колись була стрункa і висока, тепер виглядала зламана вчетверо, скорчена і згорблена. Він стояв біля порога наче спаралізований, лише руки, що тримали нервово стару шапку, вказували на володіючого своїми змислами чоловіка. Його відкрита голова була покрита сивим, занедбаним волоссям, яке відріжнялося різко від його ще молодого в порівнанні лиця. Але й лице те разило слідами знищення, викривлення, так само як і постава його та одах.

Коли теплота хати огріла трохи це обморожене лице, воно нагло стало подібним до маски трупа і страшно виглядало. Краска його була жовто-зеленковата, на лівій щоці разив шрам загоєної рани, що викривив до обиди цілу форму твари; старі очі були запалі і підгорожені чорними смугами, і ті виснажені очі тепер гляділи німо на сцену при столі.

Марію якраз відчутили і вона піднесла голову, а очі її прямо спочили на постаті, котра стояла біля порога і на хвилину завагалась . . .

"Івась! Мій Івась!" - скрикнула вона врадувано, а очі її засвітились неописаним щастям, а ноги набрали звідкілясь нової снаги; вона ціна піднеслась і кинулась обіймати сина, котрий зворушено крикнув: "Мамо!"- і кинувся її до ніг.

- Сину мій!
- Мамо моя!

Наталка німо гляділа, як мати обіймалась із сином, хлипаючи з несподіваної радості, і більше вже не могли здержатися від сліз.

Любов матері притягнула Блудного Сина до дому, а свічка у вікні присвітила йому дорогу, сповнилась віра матері та здійснилась її надія.

Дивлячись на жалюгідну постать свого брата, якого майже забула, Наталка не могла вияснити собі, як він міг допуститися до такого занедбання і так постарітись. Це лице, зогиджене раною? Краска його - і зламана постава? Як це сталось? Лише за шпиталю або тяжкої тюрми, де каторжники з тяжкими ланцюгами і галками працюють на ногах коло лупання скали, може чоловік з таким кольором лиця і зламаною поставою вийти. А сивий волос на молодій ще голові? Чи не вказує це все на грішне, невгамоване життя? Не треба було й казати, бо Наталка читала історію свого брата з часу його бурлацтва, наче з отвореної книжки.

Мати, однак - як кожна любляча матір - того зовсім не бачила. Вона була лише свідома одного, що Івась, її блукаючий син, в кінці вернувся, і вона була щаслива.

"Я знала, Івасю, що ти повернеш до дому," раділа вона. "Звітайся з Наталкою та й з Олексою, твоїм шваґром. Вона ще малою була, коли ти лишив нас. То все, що осталося . . . Батько впокоївся з Богом . . . Никольцьо загинув на війні --"

"Простіть, мамо, простіть . . . Я - я проклятий," захвилювався син з розпуки на згадку про батька і свій несправедливий проступок.

"Пропало, сину, пропало . . . Добре, що вернувся. Тепер хоч одного сина маю. Ну, годі . . . звітайся з сестрою і її чоловіком. Це Святвечір, заколядуємо разом, - до куті засядем," приговорювала матір, утерла сльозу і подалась до стола ж підчас коли син пішов вітати сестру і її чоловіка.

За послідних двадцять літ ніхто ще не бачив матері такої щасливої, якою тепер виглядала Марія Николиха коло Святої Вечері. Кутя теж ще ніколи не мала такого смаку. Кушаючи кутю, вона що хвильки споглядала на сина, усміхаючись і приговорюючи:

"Дякувати ласкавому Богові, що дозволив тобі щасливо вернутись. Я знала, що ти повернешся. Чи пам'ятаєш, як я тобі все розказувала, Івасю, тоді як ти ще хлопятком був і сіпав мене за фартух, коли ти мене просив пампушка? Я тобі казала: Івасю, де би ти не був, а додому прийди на Святвечір, щоби разом зі всіма до куті засісти. Пам'ятаєш?" питала вона, шукаючи очей сина.

А син, глипнувши на матір, старався щось відповісти, але все, на що він міг здобутися, то лише гірко всміхнутися; він швидко спускав голову над мискою, брав скоро ложкою кутю, на яку сипались зі зворушення рясні сльози . . .

Марія Николиха чулась щасливою, а дивлячись на сина, не страшною і смерть була - не страшною, бо був хоч один син при ній, щоб очі їй накрити.

Ігор Сумний

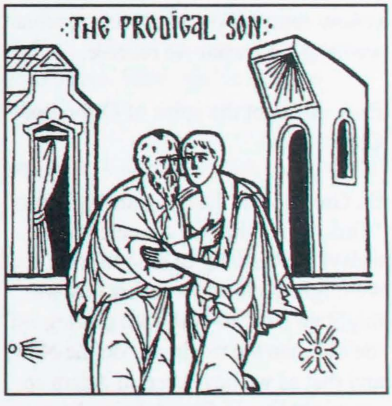

A Bright Star Shining High on the Night Sky

Ukrainian Christmas Carol "На небі зірка ясна засяла"
Translated into English by Wolodymyr B. Mykula, 2010

A bright star's shining high on the night sky
And with its brilliance lights up the world,
Greeting the moment for our salvation -
Christ in Bethlehem is being born.
To link the Earth and Heaven together
Christ has been born. Glory to Him!

In a poor den cave, on hay in the manger,
Rests our Ruler, King of the world.
Therefore today, let's to Him hurry,
He waits for our greetings there.
To link the Earth and Heaven together
Christ has been born. Glory to Him!

Celebrating the Nativity Orthodox-Style

by Father John Mack

Christ is born! Glorify Him!" These words express the great joy Orthodox Christians experience each year as they celebrate the Nativity of their Lord.

The wonder of Christmas is more than our minds can comprehend. And thus, for Christmas to be understood, it must be experienced in our hearts. It is in our hearts that we understand, and it is with our hearts that we share the joy of Christ's Incarnation.

In the modern world, Christmas has been reduced to the sensual pleasures of the flesh. Each year, Christmas becomes less and less an event of spiritual substance. The joy of Christmas is now centered on what we eat, what we hang, and what we receive.

How different the spirit of Orthodox Christianity!

St. Gregory the Theologian explains: "This . . . is what we are celebrating today: the Coming of God to man, that we might go forth, or rather that we might go back to God, that putting off the old man we might put on the New; and that as we have died in Adam so we might live in Christ, being born with Christ. Therefore, let us keep the feast, not after the manner of a pagan festival, but in a godly way.

"And how shall this be? Let us not decorate our porches, nor arrange dances, nor adorn the streets. . . . These are the ways that lead to evil and are the entrances of sin. Let us leave all these things to the pagans. But let us who are worshipers of the Word of God, if we must in some way have luxury, let us seek it in God's Word and in the law and the scriptural stories . . . ." (Oration 38)

This does not mean that the extras associated with Christmas are inappropriate. There is nothing wrong with decorating Christmas trees, hanging Christmas lights and enjoying wonderful Christmas treats.

What is important, however, is that we understand why these activities are associated with Christmas. Orthodox faith is worked out in the fabric of our lives and involves more than our worship in the temple, extending from there into our homes and other surroundings.

Sadly, in our modern era, many of the connections between temple and home, between faith and life, have been forgotten. We no longer know why we put lights in our windows. It is no longer obvious to us why we hang ornaments on our trees.

It is this division between "sacred" and "secular" that Orthodox Christians must reject. Satan would like us to leave our worship of the Christ Child in the temple; he would like us to live disjointed lives. Our struggle must be to bring our worship home with us; it must be to connect every aspect of our lives with the Divine Liturgy and the Holy Altar.

Thankfully, we do not have to figure out how to do this on our own. Our tradition is full of wonderful customs that already do it for us.

So, for example, in the Ukrainian tradition, the fasting meal that is served on Christmas Eve is eaten only after the first star appears in the sky. It is a joyous experience to watch the children peering out the windows into the sky looking for that first star. The anticipation of the centuries finds its counterpoint in the eyes and hearts of the children as they wait.

The fasting Christmas Eve dinner is also served on a table adorned with straw. We eat our dinner with the cattle and the lambs, in the cave eagerly awaiting the coming of the Messiah. The sights and the smells take us back in time to that first nativity.

Many of the more familiar Western traditions also come to us out of the bosom of the Church. The lights that we put in our windows are signs of hospitality for the Christ child. There is room in our homes and our hearts, we say to a watching world, for Christ to be born. The ornaments remind us of the fruits of the Spirit that Christ's incarnation has brought to us. The tree itself, with its evergreen needles, is a testimony to Christ, the life of the world.

Of course, these things get out of hand. Instead of supporting our spiritual celebration, they can divert our attention. Do we really need to put lights everywhere? Does our tree have to be perfectly adorned? Should we spend less on the "extras" so that we might give more to those who are in need? These questions are very much a part of our Christmas celebrations.

Even the tradition of gift-giving has to be considered. Do our children really need to be given things they don't need? Would they not experience more of the Christmas joy if they were taught to give more and receive less? What is important is that everything surrounding Christmas be judged by the spiritual joy it gives us and our loved ones.

It can and should be fun and enjoyable, but that which is lesser must always serve the greater. Let us keep the Feast, not in the way of the pagans, but in a godly way. ❖

Blessing the Homes of the Homeless (underneath a Toronto bridge)

by Oksana Sushko
Friday, January 14, 2005

A 4 x 10 foot concrete space under the Dundas Street bridge in bitterly cold Toronto, covered by a sheet of bright blue tarp, is what Tom calls home. My friend Jeannie noticed the conspicuous shock of colour peeking out from under the concrete as she walked home on a particularly cold January day.

Jeannie is a long-time volunteer at St. John the Compassionate Mission in South Riverdale, where over 2000 meals are shared with needy people every month.

To Fr. Roberto Ubertino, an Orthodox priest and the Executive Director of St. John's, Tom's home is as important as another parishioner's Rosedale mansion. Every January, during the Feast of Theophany (the Baptism of Jesus Christ in the River Jordan), Orthodox priests visit each parishioner's home, 'baptising' it and its residents with holy water. Tom is a 'parishioner' of St. John's Mission, where he often visits to have a meal and a hot cup of coffee, or to pick up some dry gloves and socks. This afternoon, Jeannie took me and Fr. Roberto, together with hot coffee and wool socks, to Tom.

The concrete ledge under the blue tarp, padded with a few sleeping bags, has been Tom's home for about seven months. His previous home (the kind with four walls and a ceiling) was demolished by real estate developers, and he hasn't been able to secure another one since. He lost his ID, so he can't apply for social assistance or housing or receive any health care until it has been replaced. This, as those of us who have had ID replaced know, can take several weeks or more. In the meantime, Tom's pneumonia isn't getting any better.

Dave, who sometimes shares space with Tom under the bridge, says he doesn't know how Tom has survived there this long. Two nights before Christmas, when temperatures plummeted, Dave decided to go to a local shelter – he felt he would freeze if he stayed outside all night. But because his shoes had got wet earlier that day, his frozen feet wouldn't carry him back up the steep icy hill which is the only access to Tom's place from Dundas Street. Dave is on a two-year waiting list for subsidized housing. He can't go back to work as a furniture mover because the company won't employ a person with no fixed address. Dave often visits St. John's Mission for a hot meal and some friendly conversation.

Mike, another acquaintance of Tom's, just got out of jail. He will also share sous-bridge space with his friends until he 'gets back on his feet'. Who knows how long that will take?

Mike bears such a striking resemblance to the actor Nicholas Cage that for a moment, I could have sworn I was a character in a movie, in a made-up script of events that we were merely acting out on this very crisp January day. Perhaps I had this sensation because the actual realities of Tom and Dave and Mike are so difficult to grasp.

These men are but a few of the many people in our city whose home is cold, concrete, and ceiling-less. It does not, however, negate the well-known saying, "Home is where the heart is". The hearts that live in these homes are beating, just as loudly as those in homes with doors and windows. The realit y under the bridge is no movie set. It's a living, breathing truth, that doesn't come equipped with hot-buttered popcorn or a channel changer.

Tom quietly held a thin beeswax taper while we prayed for God's blessings on his home, and Fr. Roberto vigorously sprinkled holy water on each inner "wall", and then onto the tarp outside. I saw in Tom's eyes a depth of understanding that did not require him to ask why we had come. When we thanked him for welcoming us, he replied, "Well, I'm always coming to your home. Now you've been to mine."

Only fair, I would say. We must visit again soon.

At the time of writing this article (January 14, 2005), Oksana Sushko was the Lay Pastoral Worker at St. John the Compassionate Mission

Dobr. Alexandra Nazarevich of Winnipeg earns "A Day Made Better" Award

WEDNESDAY | OCTOBER 10 | 2012

THE herald

BIRDS HILL | EAST ST. PAUL

Got MORTGAGE Questions?
We've Got Answe

Apply On
www.caserc

Talk to
Case

3.24%

Teacher takes a bow for caring for students

NORTH KILDONAN

By ADRIAN ALLEYNE
STAFF REPORTER
adrian.alleyne@canstarnews.com

A Springfield Heights School teacher received a surprise at the school last week.

Alexandra Nazarevich was one of 17 teachers from across the country who w surprised with A Day Made Better prize package on Oct. 2.

A Day Made Better is an initiative of t Grand & Toy office supplies chain. It rew extraordinary teachers with a prize pack that includes $1,500 in school supplies a new ergonomic chair from Safco.

The award program, in its fourth year, recognizes teachers who provide specia treatment to students, parents or their c leagues. Teachers are selected through a nomination process involving submissi from students, parents or colleagues, wh are then reviewed by a selection commi

2012
A DAY MADE BETTER

from the Winnipeg Herald

Alexandra Nazarevich was one of 17 teachers from across the country who were surprised with A Day Made Better prize package on Oct. 2.

A Day Made Better is an initiative of the Grand & Toy office supplies chain. It rewards extraordinary teachers with a prize package that includes $1,500 in school supplies and a new ergonomic chair from Safco.

The award program, which is in its fourth year, recognizes teachers who provide special treatment to students, parents or their colleagues. Teachers are selected through a nomination process involving submissions from students, parents or colleagues, which are then reviewed by a selection committee.

Susan Zuk nominated Nazarevich for the award because of her commitment to the English-Ukrainian Bilingual Program at the school.

Zuk, who is the president of Manitoba Parents for Ukrainian Education, said Nazarevich goes the extra mile to ensure her students receive the best education possible.

"Alexandra is a teacher who I saw would go above and beyond in looking for resources which would enhance the learning of the students in her class and for the EUBP as a whole," said Zuk, who has two children who were taught by Nazarevich.

"She often worked many extra hours to ensure the resources were identified and created. This showed me her dedication and caring nature in regards to teaching her students and ensuring she had the tools to allow them to succeed. I found this an extremely admirable trait and deserving of recognition."

Nazarevich, who teaches the Grade 3 and 4 English-Ukrainian program at the school, said she never expected to receive an award for doing what she loves.

"There were lots of emotions, I was a little shocked initially," said Nazarevich, who was one of the pioneers of the English-Ukrainian program in Manitoba. "I told my school staff that they all deserve awards for their hard work. It takes teamwork to accomplish anything in life."

Nazarevich said taking part in the bilingual program offers a unique opportunity for students. "I feel it is important to have the opportunity to be educated in the English-Ukrainian Bilingual Program so that children can

discover and explore their roots and heritage, although not everyone enrolled in the EUBP is of Ukrainian descent," she said.

"Springfield Heights School is a fine environment to learn languages and about cultural diversity since it is a unique triple-track school including English, French Immersion, and Ukrainian Bilingual Programs. It's a passion of mine to teach kids."

For more information on A Day Made Better, go to grandandtoy.com/betterday.

Dobr. Alexandra is the wife of Reverend Father Protodeacon Taras Maluzynsky, assigned to St. Ivan Suchavsky Ukrainian Orthodox Cathedral. She has been teaching in the English-Ukrainian Bilingual Program since its inception in 1979, and has always maintained her membership at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral, where she grew up in Winnipeg.

Submitted by Prdn. Taras

UWAC Members Receive Queen's Diamond Jubilee Medal

Congratulations are extended to Dr. Geraldine Nakonechny, C.M. and Orysia Sushko, C.M., on the recent occasion of being awarded the Queen's Diamond Jubilee Medal. Dr. Nakonechny's medal was presented to her by the Honourable Donald S. Ethell, Lieutenant Governor of Alberta, while Mrs. Sushko's medal was presented by Canada's premier male ballet dancer, Rex Harrington - both official representatives of the Honourable David Johnston, Governor General of Canada.

If you are aware of any other UWAC members who received the Queen's Diamond Jubilee Medal this year, please let us know as soon as possible, so that we may feature their accomplishments as well. *[Ed.]*

The 10th Congress of the World Federation of Ukranian Women's Organizations

UWAC delegates at the WFUWO Congress. L to R: Vera Melnyk, Halia Scherbluk, Mary Wenger, Dr. Geraldine Nakonechy, Sonja Bejzyk, Orysia Sushko, Dobr. Kateryna Sencio, Yaroslava Balajura

The 10th Congress of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations was held in Toronto, October 11 – 14, 2012. There were 80 official delegates from all corners of the world, and a large number of guests.

The WFUWO was founded in November 1948. It is an international federation of 26 non-profit organizations from 17 countries, spanning four continents. WFUWO supports cultural, educational, humanitarian and social programs, and advocates the advancement of the status of women, their families and children throughout the world, and specifically in Ukraine. WFUWO upholds the principles of political and religious tolerance, and universal human rights. WFUWO works closely with and maintains communications with other international organizations and the UN community on projects of common interests. It is a non-governmental organization in consultative status with the Economic and Social Council of the United Nations and with UNICEF.

Delegates at the Congress represented national organizations from the following countries: Canada, United States, United Kingdom, Australia, Argentina, France, Italy, Poland and Estonia. The theme of the Congress was, "Together We Work, Build and Protect".

Among the guests of Honour were: Oksana Bryzun-Sokolyk, Honourary WFUWO President; Iryna Kluchkovska, Director of the International Institute of Education, Culture and Relations with the Diaspora, National University "Lviv Polytechnic"; Nadia Schmigel, Chairman of the Commission WFUWO to the UN (NGOs); Dr. Christine Durbak (United States); Iryna Kurovytska, representative to the United Nations from the International Council of Women; members of the Local, Provincial and Federal Parliaments.

Five extremely productive and interesting Round Table sessions were held during the three days of the Congress. These sessions brought forward resolutions and concrete proposals that will be incorporated into the efforts of WFUWO and serve as directives for the next term.

Members of Congress expressed their gratitude to Marika Szkambara, the outgoing president of WFUWO, for her dedication and service as President. Her efforts in the area of human rights and support of Ukraine were significant and greatly appreciated. In recognition of her long-time service, Marika was honoured with the designation of "Honourary President of WFUWO". Orysia Sushko was elected to serve as president of WFUWO for the next term. She is a past national president of the Ukrainian Women's Association of Canada, past national president of the Ukrainian Canadian Congress, past member of the Board of the Ukrainian World Congress, community activist specifically in the areas of

Human Rights, Status of Women, and has worked extensively on the issue of Trafficking of Humans with Canada's MP Joy Smith and the UNODC at the United Nations. She is the recipient of numerous awards including the Order of Canada, the Queen's Jubilee Medal, the Kniahynia Olha Medal presented to her by former Ukrainian President Yuschenkoand the St. Volodymyr medal presented by the World Congress of Ukrainians and the Taras Shevchenko medal presented by the Ukrainian Canadian Congress. In her capacity as president of the WFUWO, she also serves as the 2nd vice-president of the Ukrainian World Congress.

As well, the following UWAC members were elected to the executive: Sonja Bejzyk - 2nd vice-president; Constance Czorny - recording secretary and Vera Melnyk was appointed to the Consitution Committee.

Former WFUWO President Marika Szkambara (left) presents President-Elect Orysia Sushko with the traditional Ukrainian bulava (sceptre - staff of office) (Photo by Larysa Hrynda, New Pathway)

WFUWO Congress Panel Presentation by UWAC National President Dr. Geraldine Nakonechny, C.M.

Разом працюємо, будуємо і захищаємо!

Thank you for the opportunity to speak to you and to give you my thoughts for the essential elements in working together, building, and ensuring continuity of results.

Before I do that I want you to know where I come from. My background includes leading international development projects at an Alberta University for 18 years. During this time I had the good fortune to work with colleagues in the field of healthcare in Ukraine and other countries, and experiencing success in each of these endeavours. This will be the basis for my comments.

These comments are not to be taken as criticism, nor do I imply that this is not being done. Instead, I will draw attention to the factors that have contributed to the success and sustainability of the projects with which I have been involved.

First of all, when embarking on providing assistance, there must be a perceived need. Whose need is it? The need MUST be perceived by the potential recipient of the assistance. No matter how obvious it may be to you, if they whom you intend to assist do not have the same perception, you will not realize success.

It is important to note that although we are all of Ukrainian descent, we are influenced by the culture of our respective countries of residence. This influences our thinking, our understanding and our approach.

Once need is established and agreed upon, priorities must be set. Who sets these priorities? The recipient. You may need to provide guidance through expanded explanation, but unless the focus is on the priorities of the recipient, there will not be complete involvement.

There must be careful selection of the people you invest your energy to work with. Select partners who have an influence on decision makers or are in a position to make decisions. It is always advisable to work with a team. Remember that you will be introducing change, and the person receiving this information needs support from colleagues for successful implementation.

When assisting internationally, it is helpful to have a contact person who is familiar with both cultures, for example, someone who has lived in both countries. Although ideal, this may not always be possible.

It is vital that communication with partners flows consistently and continuously because this demonstrates committment and encourages participation. Even when the goals of the project are realized, try to maintain communication. We are fortunate that today, technology has greatly enhanced our ability to communicate in a timely fashion.

The next challenge I see is to demonstrate and foster leadership.

We need to foster inclusion; that is, to bring more voices into the decision-making process. If a tight core monopolizes decisions, they will insulate themselves from change and the opportunities which change presents. If dissenting voices are excluded, you risk success. You MUST have a transparent environment fostered by empowered members.

To foster inclusion, we need to redefine diversity and focus on values. We depend on a broad base of talent and creativity and we have a diverse group of women. The diversity is in age, geography, skills and experiences. This brings a rich and challenging diversity of opinion, and consensus may at times seem impossible to achieve. Great leaders are able to manage the contentious issues by uniting diverse factions behind a strong and overarching vision. When people are free to disagree on basics and eager to defend their right to do so, vision rather than central power will be what holds the group together.

We need to create an environment that encourages mentoring of future leaders. Great leaders develop a shared vision. They have a team that is involved in the process. Visions do not come from top down. Visionary leaders engage others. It is a dialogue, not a monologue. What people really want from their leaders is not what the leader's vision is, but they want to hear about their own aspirations, how their dream will come true and how they will see themselves in the picture. Getting others enthused, is not about having better speaking skills or being charming. Its about LISTENING. You need to know your members, their aspirations, their yearnings as well as their fears.

From my perspective, we have four key challenges:
1. Embrace technology
2. Articulate core values and make

them known
3. Foster inclusion
4. Mentor leadership

To meet these challenges, we need to review our governance model, our decision-making process. An organization governed by a central committee monopolizing decision-making for the rest of the organization, is not sustainable. Technology facilitates and encourages decentralized decision making. By moving decisions to the members, we can foster inclusion, mentor leadership and continue relevance. With a strong articulation of core values, we can ensure that common goals and objectives are embraced and all aspects of the organization are working in concert.

Overcoming the challenges I have described is a goal within our reach. I believe that if we together meet these challenges, the WFUWO will continue to realize success. ❖

Столиця Італії солідарна із Тимошенко

Мерія Риму постановила вивісити на фасаді Капітолію величезну фотографію на підтримку колишнього прем'єра Юлії Тимошенко.

Асамблея депутатів італійської столиці, враховуючи політичну ситуацію в Україні, вирішила вивісити на фасаді Капітолію величезне фото на підтримку Юлії Тимошенко.

«Юлію Тимошенко (відому на Заході своєю русою косою, та за керування демократичними процесами в Україні у 2004 році, під час Помаранчевої революції) 11 жовтня 2011 року було засуджено до семи років ув'язнення з подальшим відлученням на три роки від політичного життя країни, за те що у січні 2009 року вона підписала енергетичні угоди із Росією, які вважаються невигідними для державних інтересів» - читаємо в постанові мерії.

«Арешт Юлії Тимошенко викликав занепокоєння на європейському рівні. Європейський Парламент виніс рішення, озвучене поляком Єжи Бузеком, про те, що рішення про київського суду було винесено на основі «політичних мотивів», італійський парламент одноголосно висловив солідарність із Юлією Тимошенко та надіслав заклик прем'єр-міністру Італії Маріо Монті діяти для звільнення десяти політичних в'язнів української демократичної опозиції» - йдеться в постанові.

Раніше уваги італійської столиці удостоювалися італійські судді, загиблі від рук мафії - Джованні Фальконе і Паоло Борселіно, ізраїльський засуджений Шаліта (на фото в додатку), якого 5 років утримували у в'язниці в секторі Газа, італійка Россель Урру, яку викрали терористи в Алжирі. Аунг Сан Су Чжи, лідер опозиції Бірманії; Сакіне Мохаммаді Аштіані, засудженої до 10-річного ув'язнення за причетність до вбивства свого чоловіка в Ірані, проте невинна для європейського судочинства; тощо.

Акція підтримки стартує найближчими днями. На фасаді будинку на Капітолійській площі буде вивішено драпування з фото та написом «Волю Юлії Тимошенко». Як це буває зазвичай, захід широко висвітлюватиметься в італійських і світових ЗМІ, очікується присутність української діаспори в Римі.

Нагадуємо, що Тимошенко відбуває 7-річний термін у харківській колонії. Вона не брала участі у виборах. 29 жовтня екс-прем'єр оголосила голодування на знак протесту проти фальсифікацій на виборах Верховної Ради.

Маріанна Сороневич,
Головний редактор
«Української газети» в Італії

Доповідь Ірини Ключковської на бенкеті X-го Конґресу СФУЖО

Ірина Ключковська є Директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою національного університету "Львівська політехніка" МІОК

«Нація потребує видатних жінок»

(Хосе Ортега-і-Гасет)

Вельмишановне панство, дорогі учасники Конгресу,

Мені сьогодні дуже б хотілося виголосити оптимістичну доповідь про українську жінку Третього тисячоліття, не просто успішну , але й щасливу, яка зуміла себе реалізувати у багатьох сферах людського буття.

Це правда, що Жінці нового століття не довелося брати зброю в руки та ставати поряд з чоловіками для оборони рідного краю, ховатися в лісах, у криївках, а холодними ночами снити своїми дітьми, журитися самотніми батьками. Згадаймо хоча б Катерину Зарицьку, Дарію Гусак, Галину Дидик, Ольгу Ільків та багато інших. Не довелося, на щастя, здригатися від раптового гуркоту в двері, щоб почути, як вирок, «Собірайсь!», їхати тижнями товарняками, які в народі дістали принизливу назву «телятників», проходити через катування, глум тюремників, ризикуючи життям збирати в полі колоски в голодні роки 32-33-го років. Стати такій молодій, красивій, спраглій любові і нормального людського щастя, перед могутньою репресивною машиною і давати їй відсіч.

Не прийшлося їй, як мільйонам інших, жити в болоті, яке в політичному дискурсі дістало цнотливу назву «застійні роки» й уміти засіяти на цій багнюці у душах своїх дітей і внуків квіти любові до рідного слова, землі, церкви. Або ж вичавити з душі страх і з відкритим забралом піти проти системи, як це зробили Алла Горська, Ірина Калинець, Ірина Сеник, Атена Пашко, Стефа Шабатура, Рая Мороз, Ніна Караванська, Надія Світлична та багато інших, прирікши себе і свої родини на переслідування та на вовчі білети, які витавровувала система на їх майбутньому.

Українка III тисячоліття дістала унікальний шанс жити, працювати і виховувати своїх дітей в омріяній Незалежній Україні, вибореній кров'ю своїх батьків і дідів.

Що таке успішна жінка в нинішній Україні? Адже Успіх – категорія суб'єктивна й у кожної людини свої критерії успішності. Однак, у конкретний історичний період існує певна її модель.

У концепті «успішна жінка України» виділяють дві частини: зовнішню або суспільну (громадську, кар'єрну) та внутрішню – особистісну (сімейну). З одного боку, в Україні активізуються різноманітні жіночі громадські організації, збільшується кількість жінок, які досягли успіхів у політиці, економіці, бізнесі, науці. З іншого, посилюється акцент на місії жінки як продовжувачки роду. Про це говорить і Кардинал Любомир Гузар: «Мені здається,- зазначає він,- що роль жінки – бути матір'ю. Мати є тією особою, яка відповідає за майбутнє щастя своїх дітей. І те, скільки вона присвятить уваги і любові своїм дітям, визначає, якими людьми вони підуть у життя. Я не кажу, що жінка не може працювати за межами дому, але ця праця не повинна перешкоджати належній увазі та любові до дітей».

Отже, для нас, українських жінок, бути успішною і щасливою – означає досягти гармонії і в суспільному, і в особистому житті. Адже, як писав поет, «У щастя людського два рівних є крила – троянди й виноград, красиве і корисне».

Чи легко у життєвому леті зрівноважити ці два крила для жінки? Мабуть, не так все просто.

Звісно, жінці реалізуватися важче, ніж чоловікові. По-перше, в нашому суспільстві досі живі гендерні патріархальні стереотипи. Говорять, що там, де чоловік може бути із срібла, жінка має бути із золота. Тобто для того, щоб обійняти якусь посаду, жінці треба стояти на голову вище за своїх конкурентів. Ще один шкідливий і абсолютно необгрунтований стереотип: якщо жінка зробила кар'єру, в неї немає сім'ї. У той же час, як свідчать опитування жінок-керівників, у них частіш за все є сім'ї й діти. Оскільки це такий тип людини — активний, вони встигають все і вдома, й на роботі. Ще варто згадати про стереотип, який закорінений в нашому соціумі з давнини – розподіл домашніх обов'язків на чоловічі і жіночі, і міф про ту, що тримає три кути хати.

Проте, Жінка поступово завойовує своє місце під українським сонцем,

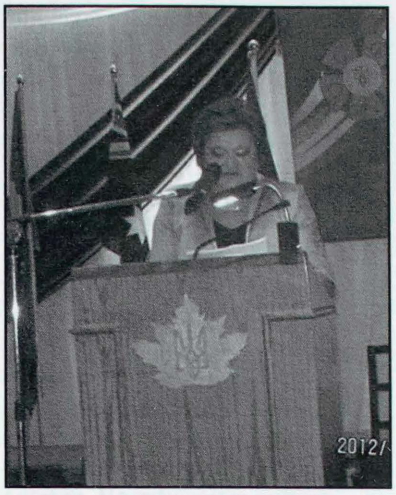

активно входячи у всі сфери професійного та громадського життя України. Освічена і працьовита, вона виконує надважливі функції у державі. Левова частка фахівців в освіті і медицині – жінки, тобто, виховання і здоров'я нації – у її руках. Найвідважніші, відчайдушні ті, що опинилися за бортом державного корабля, фактично без засобів до існування, знаходять в собі силу поїхати в невідоме і ціною власного щастя жертовно працювати для своїх родин. Недаремно кажуть, що в сучасної еміграції жіноче обличчя. Жінка поволі освоює владні коридори, її голос щораз, то сильніше звучить з трибуни Верховної Ради Уряїни, впродовж останніх двох десятиліть вона зуміла згуртувати навколо себе сотні однодумців, які розпочали формувати українське громадянське суспільство.

Українською жінкою пишаємося усі.

Та чи може успішна українка почуватися комфортно в неуспішній країні, якою сьогодні є Україна? У країні з негативним іміджем у міжнародній спільноті, у країні, де вперто і послідовно згортається демократія, де до представників опозиції, замість запрошення до конструктивного діалогу, застосовують силу і кидають за грати, де згортається свобода як найвища людська цінність, де прийнято закон про мови, який фактично поглиблює кризу ідентичності українського народу. За твердженням Романа Кіся, етнолінгвіста та філософа « Якщо машина русифікації й далі працюватиме в такому ж темпі, то в найближчі 30 років ми можемо зникнути як реальна спільнота та перетворитися на «збірноту», суму людей».

Чи може успішна українка сьогодні вважати себе щасливою за умов, коли її дітям у майбутньому загрожує етнокультурна маргіналізація? Ні, не може. Бо та, яка має в серці Україну, мусить знайти свою мужність, силу, час і бажання протистояти злу, яке заполонило нашу країну. І, нарешті, розпочати системну терапію нищеної століттями Україну, яка сьогодні хворіє на посттоталітарний і постгеноцидний синдром.

Сьогодні Українка здатна стати в обороні своєї Держави, а, значить, своїх родин і дітей. Історична пам'ять живе у душах мільйонів українок в Україні та поза нею, які далеко від рідної землі впродовж століття змогли не лише зберегти, але й передати нащадкам основоположні для кожної нації істини – любов до рідного слова і своєї землі. Сучасна Українка спроможна через свою професійну та громадську діяльність розпочати активну боротьбу за деколонізацію та дерусифікацію України. І свідченням цьому є молода жіноча поросль, яка з пов'язками на голові «Голодую» у спекотні літні дні цього року під Українським Домом у Києві заявила у такий спосіб Україні і світові про свій спротив беззаконню і цинізму.

ВІДПОВІДЬ
(Олена Теліга)

О, так, я знаю, нам не до лиця
З мечем в руках і з блискавками гніву,
Військовим кроком, з поглядом ловця
Іти завзято крізь вогонь і зливу.

Ми ж ваша пристань — тиха і ясна,
Де кораблями — ваші збиті крила...
Не Лев, а Діва наш відвічний знак,
Не гнів, а ніжність наша вічна сила.

Та ледве з ваших ослабілих рук
Сповзає зброя ворогам під ноги,
Співає ніжність легендарний крук —
Жорстокий демон бою й перемоги.

І рвуться пальці, довгі і стрункі,
Роздерти звички, мов старі катари,
Щоб взяти зброю з вашої руки
І вдарить твердо там, де треба вдарить.

Вірю в Українську жінку, вірю в Україну.

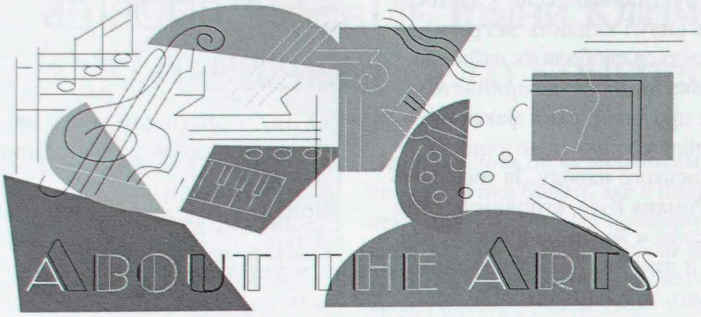

Коляди і Колядники

Коляди мають за собою дуже багату та ріжнорідну традицію. Коляди є двоякі. Коляди церковні, які ми в Канаді уживаємо при колядованні в хатах і в церкві, але є коляди чисто народні, так звані Старинні Коляди, які записано з уст народу з різних частин української землі. Найбагатші своїм змістом це коляди з Буковини та Галичини.

Також ті, що колядують, мають свої вироблені звичаї, яких строго придержуються. От, приміром, коляди в Гуцульщині відбуваються в той спосіб, що колядники вибирають з-поміж себе старшого - так званого "береза", який є провідником колядників через цілий час колядування. В таких колядах переповідаються багаті своїм змістом історії народин Ісуса Христа. Ось одна з таких колядок, званих "Чудо з пшеницею", де Матір Божа утікає з Дитятком перед переслідуванням Ірода:

"По цілім світі стала сі новина,
Пречиста Діва породила сина.
Як породила, в пелени повила,
Зеленим сіном Йому постелила.
Як сі жидові, а в тім довідали,
За Матков Божов у погоні гнали
Як Матка Божа в тім сі довідала,
Аж до Єгипту з Христом утікала.
Втікала ж вона через чисте поле,
Аж там господар на пшеницю оре.
Помагайбіг, газдо, сіяти-орати,
Нині посієш, завтра будеш жати.
Як со жидове в тім довідали,
За Матков Божов у погоні гнали.
Ой гнали, гнали траву виривали,
Аж там у поли пшениченьку жали.
Помагайбіг женці пшениченьку жати,
Чи не йшла сюда Божая Мати?
Ой ішла, ішла, буйно вітер віяв,
Як я отцю пшениченьку сіяв.
Стали жидови в поли як билина,
Чудо сі стало від Божого Сина.

Колядники дозволяються колядувати.

Чи звелите колядувати,
Колядувати дім звеселяти.
Дім звеселити, діти збудити,
Кому хорошо вдома.

Ось тут ще одна з багатьох прегарних колядок з України, з Одеського повіту на Херсонщині.

"Ой з вечора, да Син Божий народився,
Спородила Діва Марія Ісуса Христа,
Породивши, в шовкові пелюшки сповила,
А сповивши на престолі положила.
А з престолу, да в ясельця положила,
Під тим яслом, там стояло три воли,
Всі ж тії три воли Божим духом дихали.
Рано, рано до зорі,
Десь узялись на схід сонця три царі.
Перший цар кадильницю дарує,
А другий цар святим миром мирує,
А третій цар золотую квіточку дарує.
Тож не квітка, то святе Рождество
Всьому миру хрещеному радісно.
Розвеселись, пан хазяїн, в своєму дому,
Як янголи на небесах, а в Божім раю.
Добрий вечір!

На Гуцульщині є такий звичай, що колядники приходять до хати і колядують кожному з окрема, господареві, господині, дочці, синові і.т.д. До того є спеціальні коляди для кожного. Є коляди на різні події, як Свята Вечеря, Христос кличе господаря на нараду, колядки умерлим, колядки дівчині, парубкові. Ось одна з колядок, де оспівується родина господаря.

"Що у нашого пан-отця широкії ворота,
За тими воротами стоять стовпи золотії,
Сам господар ходить, як місяць ісходить,
Його жона ходить, як сонечко сходе,
Його діти ходять, як зірочки сходять.

Колядувати починають першого

дня Різдва. Колядують і вдень і вечером. Звичайно діляться колядники на групи, щоб скоріш обійти ті хати, куди вони мають бути з колядою. В Канаді колядники ходять колядувати на церкву, а як церкви нема в тій місцевості, то на народний дім, або якусь іншу народню ціль. Звичай колядування в Канаді зберігається дуже добре. Приходять колядники під хату, в хату йде один з провідників і питає, чи можна колядувати. Коли його просять, він просить інших колядників до хати, які колядують одну або й дві коляди. По скінченню коляди один з колядників виголошує віншування. Віншування є віршовані з роді коляди, а є й звичайною мовою:

"Вінчуємо вас щастям, здоровлям, цими святами, ці опровадити кращих, веселіших дочекати. Від тепер до Богоявлення, від Богоявлення до Воскресення, від Воскресення до Зіслання Святого Духа, від Святого Духа до сто літ, доки Бог назначив вам вік."

або

"А за цим словом віншуємо вас, чесний та славний та величавий наш господарю (священний отче, добродію духовний, або як до кого), усім добром, усім гаразом, що собі в Господа Бога желаєте та думкою думаєте, щоби то так сталося!

Поможи вам Боже ці свята мирно опровадити, а других у радости і веселости дочекати. А нам, колядникам, ласкаві будьте не за зле мати, що ми у ваш чесний дім та величавий двір повернули. Поверни до вас Боже ласкою своєю небесною, на цілий рік і вік: Цим вас віншуємо! Здорові будьте, в гаразді оставайте. Най буде честь і хвала новонародженому Ісусу Христу навіки, амінь!"

Віншування віршовані:

"Дубрий вечір тому,
Хто є цьому дому!
Старому, молодому,
І Богу Святому.
Бодай здорові були,
Що ви нас не забули,
Старий, молодий,
І Бог святий."

Хоча й є дуже багато різних колядок, які зложив у давнині сам нарід, то при колядуванню в домах треба уживати церковні коляди. Найбільше поширені при колядованню такі коляди: "Бог предвічний народився", "У Вифлиємі нині новина", Небо і земля", Нова радість стала", "На небі зірка ясна засяла".

Уривок із книжки "На Сторожі Культури", Видано з присвяченням двадцятиліттю культурної праці організація Союзу Українок Канади (Накладом Союзу Українок Канади, Віннипеґ, Манітоба, 1947).

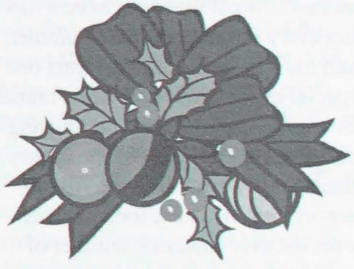

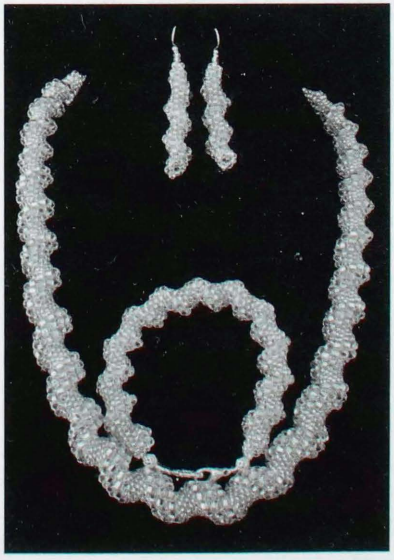

Inspired by Traditional "Gerdany"

Edmontonian Raynelle Paramonova is a member of Alberta Council of Ukrainian Artists and owner of **Radiste Designs**, specializing in the creation and restoration of seed-beaded necklaces, especially gerdany.

Four years ago, her parents-in-law who live in Ukraine, sent her some lovely seed-beaded necklaces which they had created from traditional and modern patterns, especially Ukrainian "gerdany". Since they are pensioners on on very limited income, Raynelle decided to help them by selling their beadwork in North America. This resulted in deeply inspiring Raynelle and her daughter to learn how to create seed-beaded jewellery, both off-loom and on-loom beading. They also reconstruct and recreate antique 'corally' and 'gerdany' necklaces so that a new generation may wear them with pride in their heritage. Raynelle named her company "Radiste Designs", in honour of her Ukrainian in-laws and also her daughter, whose middle name means joy. She hopes that her jewellery creations bring the wearers much "joy"!

Take a closer look at Raynelle's unique, colourful creations at www.etsy.com/shop/RadisteDesigns.

Meetings, Memories, Money & Members

by Carla Kozak
National UWAC Promin Convenor

If you read the president's annual report from any ten branches of our UWAC, you will notice that they all share three aspects: meetings, special events and fundraising; otherwise described as "meetings, memories and money". Most branches have a meeting every month, except in summer; and most branches have at least one special event each year. Most branches engage in significant fundraising efforts (and give most of the money to their parish). But there is a fourth aspect they all share, too: concern over the ever-lowering number of members.

Since this is a matter of concern for every branch, let's look at some ideas for creating a bit more interest in being part of our group.

First, let's examine the meeting. When do we have our meeting? Is it at a time when the people we want to attract cannot come? Could we change the time of the meeting? Or the day? No? Why not? Have we become so bound by our entrenched habits that we have created a stumbling block in the way of those goals we say we want to reach? We say we want to attract younger women. Instead of Sunday after church for the women's meeting, when it can be awkward for women with children to attend, perhaps we could schedule a meeting for a Friday evening, and serve a simple family supper prior to the women's, men's and youth meetings. Keep the business part short, and have a brief but interesting presentation on a topic of interest. Everyone goes home feeling that they have learned something of value, and perhaps contributed something of value, or maybe committed to a short-term project that will inevitably help them feel more involved in the group and the parish.

As a wise priest once remarked, "People don't go the church that's nearest; they go to the one that's dearest." They go to the church they feel they are part of, where they feel valued. The way to make our potential members feel valued is to invite them into the work we do. For younger women, a single, short-term commitment at time is ideal. Often overwhelmed with the responsibilities of jobs, homes, children, lessons, school commitments, they cannot justify going to a meeting simply because there is a meeting. There has to be a reason, a purpose, for them to attend. Hence the "brief but interesting presentation," so everyone will get something of value from the evening, and the prepared supper makes it much easier for families to attend parallel meetings together.

Of course, the speaker/topic for the evening will be planned well ahead of time and will be well advertised in the church bulletin, on the church website and by the branch phone committee. Some branch members may even become inspired to personally invite people they know who might be interested in the topic.

Next, let's take a look at special events. These may include an annual meeting with awards, a celebration of an important anniversary for the branch/parish or some other significant event. Who do we invite to these events? Is it only our own parish members? Do we extend the invitation to family or friends outside the church? Do we make the effort to personally invite people who technically belong to the parish but have not come in some time? Again, it's a matter of making people feel that they are truly a part of the parish, and that they are valued.

Could we create a special event that would appeal to women who do not attend our current list of events , perhaps a mother-daughter event with a theme to appeal to both of them, such as a women's wellness day, or financial planning for women? Ask a high-profile woman to speak at your event. The worst that can happen is that she may say "No, thank you," or she may also say, "Yes, thank you. I'd love to do it!"

Finally, for fundraising, we can look at organizations around us for many new ideas. One group has a "bring & buy" for each meeting. Members bring good-quality, usable items which can be bought by other members, with the money going to the branch. Items which do not sell are reclaimed by the donor, often to be donated to the branch's annual garage sale. One member brings a dozen jars of homemade jam to each meeting, and they sell out every time.

Another group has an annual "Heart-to-Hand Auction" in which members

donate their skills and abilities. The donated items range from two hours of ironing to income tax return preparation, or catering and clean-up of a traditional meal complete with homemade bread and special dessert. The auction raises thousands of dollars each year and involves almost every member in some way.

As Союзанки, we all believe that every potential new member will benefit from being part of our branch; but we also have to remember that our branch can benefit from the skills and abilities that each member brings with her. The job of branch executives is to identify those skills and abilities, to create opportunities to use them and to make each person feel that she is a valued and important part of the branch. Becoming more creative in our meetings, our special events and fundraising projects will make that possible and will result in more, active, committed members.

CMHR shines light on "Stalin's secret files" from Ukrainian genocide

The Canadian Museum for Human Rights (CMHR) is bringing to light new research into Stalin's secret-police files on the 1932-33 genocide in Ukraine, until recently shrouded in secrecy and denial.

The CMHR has organized a visit to Canada by world-renowned Ukrainian researchers, including historian Stanislav Kulchytskyi, who have worked to bring evidence of this genocide to public light. Secret state archives in Ukraine – including hundreds of thousands of Soviet secret-police orders and case files – have only come to light in the past few years. The documents, many still difficult to access, are adding hard proof about the deliberate nature of atrocities that survivors and their families (many in Canada) have long struggled to bring to public attention.

Under a memorandum of understanding signed this year with Ukraine's national Holodomor museum, and in collaboration with the Ukrainian Canadian Congress (Manitoba), CMHR is hosting lectures and public events in Canada to coincide with Holodomor Awareness Week, November 19 to 25. The genocide was conducted to crush Ukrainian resistance as the Soviet Union moved to collectivize agriculture 80 years ago. Millions of Ukrainians died of starvation – a fact denied by Soviet authorities right into the 1980s. At the same time, thousands of scholars, journalists and teachers were thrown in jail.

"The Holodomor holds powerful human-rights lessons," said Stuart Murray, CMHR president and CEO. "It shows why we must remain vigilant against abuse of state power. It also highlights the nature of food as a basic human right, which is a topic that continues to be relevant around the world."

The CMHR, slated to open in Winnipeg in 2014, will become a unique educational hub to explore the nature and importance of human rights, using lessons from past and present to inspire Canadians and international visitors into action. The Holodomor will be an integral learning tool in the Museum's programming and exhibits.

The Holodomor has special importance for Canada, where Ukrainian Canadians, university researchers and many others have worked to raise awareness. Memorials to the genocide have been erected across the country, including the first public monument unveiled in Edmonton in 1983. Canada in 2008 officially recognized the Holodomor as genocide and designated the fourth Saturday in November as "Ukrainian Famine and Genocide (Holodomor) Memorial Day".

"The Museum will work to enlighten visitors about what the human-rights lessons from this genocide mean today for people in Canada – and its role in shaping our very Canadian identity," Murray said.

The CMHR's special guest lecturers from Ukraine are Stanislav Kulchytskyi, the Deputy Director of the Institute of History of Ukraine, National Academy of Sciences of Ukraine; and Lesya Onyshko, First Deputy of the General Director of Ukraine's National Memorial in Commemoration of Famines' Victims in Ukraine. Dr. Clint Curle of the CMHR has organized the lecture series with the assistance of Canadian researchers such as Dr. Myroslav Shkandrij of the University of Manitoba and Dr. Bohdan Klid of the University of Alberta.

The events were planned with the help of many Canadian organizations, including the Ukrainian Canadian Congress (Manitoba Provincial Council), the Canadian Institute for Ukrainian Studies, the Shevchenko Scientific Society of Canada, the Ukrainian Canadian Research and Documentation Centre at the University of Alberta, the Ukrainian Cultural and Educational Centre - Oseredok, the Honorary Consul of Ukraine in Winnipeg, the University of Winnipeg's Global College, and the University of Manitoba's Central and East European Studies Program and Department of German and Slavic Studies.

For Our Children
Нашим Дітям

КОЛЯДА

Сійся, родися,
Жито, пшениця,
В цвіт уберися,
В рай обернися,
Рідна землице:
Ниви родимі,
Широкополі,
Гори високі,
Сторожі волі!...
Радуйся земле! -
Пустять морози,
Легіт повіє,
Вся Україна
Зазеленіє...
З весняним громом
Дійде проломом
Слово обнови;
Сироти голі
Скинуть питати
Правди і волі...
Радуйся земле!...

Теодор Галіп

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

"Веселих свят, веселих свят!"
Так хай звучить по всій землі,
Де лиш живе наш рідний брат:
Веселих свят його сімї!

Веселих свят, веселих свят
Бажаю всім в усім краю;
Для міст і сіл, для бідних хат
Веселих свят желання шлю!

Веселих свят! - я ближнім всім
Так небо все схилити рад!
Тому і днесь бажаю їм:
"Веселих свят, веселих свят!"

М. Мартинюк

News from the UWAC Alberta Provincial Council

Glory to Jesus Christ!

The Alberta Ukrainian Self-Reliance League (AUSRL) held its Biennial Convention on Saturday, October 6, 2012 at St. John's Cultural Center in Edmonton. All our AUSRL family participated in the first part of the program. For the theme "Bullying", Betty Wedman shared her painful story of the loss of her son to suicide as a result of long-term and continued "bullying". Here are some of Betty's words of wisdom:

"Everybody deserves to be treated with dignity and respect."

Golden Rule: "Treat people the way you want to be treated."

"Open Communication and Active Listening is critical."

"Focus our actions on kindness, compassion and cooperation."

Following Betty's Powerpoint presentation on "Bullying", six cross-aged groups of adults, seniors and CYMKivsti enacted two skits. The first skit depicted a negative example, and the second depicted a positive example from the question that our CYMKivsti provided each group. During lunch hour Ivanna Kruhlak presented a Powerpoint presentation of the youth mission trip to Ukraine initiated by the Western Eparchy, led by His Grace Bishop Ilarion and Fr. Cornell Zubritsky. "The focus was a historic and spiritual journey, moreso than a cultural journey."

Our Biennial General Meeting followed Ivanna's presentation. Our UWAC Provincial Executive:

Chaplain – Rev. Fr. Yuriy Suchevan
President - Cheryl Moisey
Past President - Dr. Geraldine Nakonechny
1st Vice-President – Sylvia Gray
2nd Vice- President – Natalie Deptuck
Secretary – Vivian Skakun
Treasurer – vacant
Newsletter Editor – Victoria Zukiwsky
Promin – Eileen Yewchuk
Ukrainian Education Convenor – Dianne Chubocha Wood
Women's Issues – Donna Kowalishin
Cultural Convener – vacant
International and National Ukrainian Affairs – Chrystyna Chase
CYMK Advisor – contact is Lesia Pohoreski
Archives – Betty Corlett
Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Calgary Collection – Jean Mekitiak
Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Alberta Branch – Dr. Elaine Harasymiw
Auditors (Financial Review Committee) - Kathy Buchanan, Mary Nichiporik and Claire Lauro

Alberta UWAC – Let's Celebrate Our Accomplishment

St. John's Institute (SJI) Capital Campaign was a funding blitz inviting individuals, families, foundations, corporations and other Alberta organizations to contribute monetarily towards the campaign goal of $2,000,000 for renovations of the Institute. SJI serves as a residence for students as well as a hub for young and old, Ukrainian and other community groups engaging in cross-cultural activities such as dance, language education and culture. It is a place for preserving our heritage, supporting our faith, creating strong leaders, promoting our Ukrainian values, a place where lectures, seminars and workshops can be held using modern technology such as a Smartboard.

Our Alberta Ukrainian Women's Association chose to contribute to this campaign with a donation of $25,000.00 towards our nameplate, "UWAC - ALBERTA", for the Boardroom. Thank you to the UWAC branches that contributed to this donation. These branches included: St. Andrew's Ukrainian Orthodox Ladies Auxiliary, St. Anthony's, St. Anna UWAC, St. Elia's Lesia Ukrainka UWAC, St. Michael's, Princess Olha, and St. John's UWAC, all of Edmonton Alberta, as well as rural branches such as Lac La Biche District Dominika Ohienko UWAC, Two Hills' Lesia Ukrainka UWAC (Holy Trinity) Vegreville's St. Olha UWAC (St. Volodymyr) and Calmar's Lesia Ukrainka UWAC (Holy Trinity). Our goal has been achieved and we are grateful for all the contributions.

With God's Blessing!

Respectfully submitted by
Vivian Skakun, Secretary,
UWAC Provincial Executive
On behalf of the UWAC Alberta Provincial Council

Rediscover your inner-Ukrainian at

St. John's Institute in Edmonton, Alberta!

11024-82 Avenue, Edmonton, Alberta T6G 0T2
(780) 439-2320 or 1-800-439-2320
info@stjohnsinstitute.com
www.stjohnsinstitute.com

MAKE YOURSELF AT HOME!
Our newly rebuilt facility
welcomes you with the best value in Edmonton, bar none.

GUEST ACCOMMODATION

- Bachelor, 2-, 3- and 4-bedroom suites
- Guest suites with queen and twin beds
- Self-contained, condo-style suites w/ private, lockable bedrooms
- Full kitchens, 4-piece baths, and beautifully furnished living areas
- On-site fitness studio, recreation room, lounge and laundry

CONFERENCES & SPECIAL EVENTS

- Meeting, break-out and banquet rooms for 5 to 150 people
- Full-service catering and bar; specialty Ukrainian catering available
- Customized event coordination
- Accommodation/conference package rates

PROGRAMS

- Arts, culture and cooking workshops
- Accredited Ukrainian language classes
- Fitness classes, art classes
- Old-fashioned Ukrainian sing-alongs
- Residence life activities

EXCEPTIONAL VALUE

- Short-term and long-term rentals from 1 night to 1 year
- Nightly, weekly, and monthly rates; per suite or per room
- Perfect for visiting academics, executives, artists, trades professionals and others
- As low as $40/night + taxes (all meals included)

Take a virtual tour at www.stjohnsinstitute.com or drop by and find out why the new St. John's Institute is Edmonton's newest destination for community events and community living.

Book your next event or guest with us, and see how our facility truly is "a building by Ukrainians, for Ukrainians!"

A proud past... an exciting future!

WOMEN IN POLITICS

Speech by MP Judy Wasylycia-Leis (Winnipeg North) to the Manitoba USRL-CYC Convention on October 27, 2012

Thank you to Olena Garrity for inviting me, and congratulations on your biannual convention in this the 85th year that the Ukrainian Self-Reliance Association has been in existence in Canada. Your long history of providing leadership for Ukrainian Canadians here in Manitoba and enriching the intellectual and cultural life of our society must be acknowledged and celebrated. You have so much to be proud of so much more to do. I know that the DVD marking the 100th anniversary of Ukrainian Voice is being unveiled right here later this afternoon, and that work is continuing to receive national acknowledgement for this historical achievement. I know that your women's association has been active on many issues, including making a presentation to the Roy Romanov Royal Commission on the future of medicare. And I know you are working on resolutions today that will have a bearing on generations to come.

I am thrilled and honoured to have been asked to speak to you today about women in politics, a matter that has preoccupied me for all of my 40 years as a political activist and my almost 25 years in elected public office. The significance of your decision to discuss this matter at a joint session, and not simply treat it as purely a women's issue, cannot be over-stated. It is a timely and much-needed discussion given the critical issues facing our society as a whole today, and the growing cynicism about politics in general. In fact, we should perhaps ask the question, "why politics at all?". Why is there so much apathy these days? Why aren't more Ukrainian Canadians involved in politics? Why is voter participation among young people so low? There are lots of reasons for this, including the rise in negative campaigning, the "macho" politics we see in Ottawa, and, of course, the long litany of questionable practices we see at City Hall which many suggest fall in sharp contrast to the visionary politics and transparent government offered by former Winnipeg mayor, Steve Juba. All of these developments are worrisome because they discourage people from getting involved in electoral politics or even exercising their right to vote, threatening the very democratic values and institutions which are the bedrock of civil society.

The fact that we are just days away from general elections in Ukraine is a stark reminder about what is at stake and how fragile democracy can be. The difficulties we are hearing about in terms of procedural irregularities, vote-buying, limitations on freedom of speech, even the evidence of political prisoners, are appalling to us, but are part of the growing pains of a developing democracy. The situation in Ukraine is a stark reminder of how hard it is to move from an autocracy to a democracy, from state-control to representative government, and how easily it can all be lost. As they say, "if you don't use it, you lose it". If you don't vote, and don't participate, you cede the agenda to others who may not have your best interests at heart. As I learned early on in my political science studies, politics is the route to power and power determines whose interests shall flourish and whose interests shall perish. This point brings me to the topic at hand – women in politics.

You will remember that the first woman ever elected to the House of Commons was Agnes Macphail in 1921. She truly believed that other women would be following shortly and, in fact, said, "I can almost hear them coming". Well, as you and I know, there was no stampede. Progress in this area has been made at a snail's pace. For the past several decades, women's representation in Canadian politics has barely cracked 20%. In the last federal election we almost made it to 25% and here in Manitoba, we are at 30%, which is a record high for all of Canada but still a long way from reflecting our position of 52% in the population as a whole. Here in the City of Winnipeg, only three of the 15 Councillors are

women. Before we begin to address how to change this, we need to understand why such under-representation of women is a problem in the first place. To begin with, representative democracy should mean the legislatures of the land reflect the people of the land – it is a fundamental principle of rep by pop. Secondly, while elected politicians can and should be held to account by their voters, it is much easier to ignore the voices of those who are not present and in their face. Finally, let me go out on a limb here and suggest that the major challenges facing us and threatening our society, including climate change, environmental degradation, growing inequality and the potential for economic collapse, cannot be addressed in the absence of women's voices and a critical mass of female politicians. That is not to suggest that there is anything superior about the female gender, but that women's life experiences and collaborative approaches to decision-making are desperately needed in tackling the problems of the day. As one woman by the name of Diane Mariechild said, "A woman is the full circle. Within her is the power to create, nurture and transform."

So if we agree that greater participation by women in public and political life is necessary, we can then begin to focus on solutions beginning with addressing sex stereotyping and cultural conditioning that continue to exist in our society today, sometimes explicitly but more often than not in subtle insidious ways. I believe it was Charlotte Whitton, a former mayor of Ottawa, who said, "For a women to do a job she has to be twice as good as a man in order to be thought half as good." And then she added, tongue in cheek, "Luckily this is not too difficult." A further problem to be addressed is the need for all political parties to place greater importance on ensuring a level playing field for nominations and candidacies, and on addressing the economic and social barriers to women's participation, such as greater job inflexibility, pension insecurity and lack of child care options. Last but not least is addressing the nastiness and combative nature of the political arena which leads many women to question why they would sacrifice so much to work in such a hostile environment. This of course brings us full circle, since one way to change the way we do politics would be to elect more women who by and large have demonstrated a tendency to listen before they talk, to pursue consensus-style politics, to find common ground through compromise and collaboration, and to bring a values-based approach to governance. For these and other reasons, let there be no doubt that greater representation by women in political life and public office is a goal worth pursuing in Canada, and a moral imperative for any civilized nation.

"Know that positive change flows from the living fabrics of communities seeking to confront the forces that overwhelm them."

I will conclude with a personal story about my time in politics, juggling work and family responsibilities, but before I do, let me say to you that I have no regrets about my many years in political life, and that I will continue to do whatever I can to effect change at the political level either by running again for mayor or working behind the scenes to ensure positive change in our city. I hope you will do whatever you can to encourage women to run as candidates at all levels of government in Canada and do whatever you can to push for policies that will increase equality in politics. Whether you are involved directly in electoral politics or working through your respective organizations to put pressure on governments to address inequality, you are making a difference and building a civil society.

Know that positive change flows from the living fabrics of communities seeking to confront the forces that overwhelm them. It flows from values and cultural meanings. It flows from the vision of organizations that are integral to life: churches, neighbourhood associations, civic and ethnic groups, women's organizations, and campus groups. Never doubt that the actions you take, that the seeds of cooperation and compassion that are sown locally in associations like yours, will bear fruit.

Here is a piece I wrote a few years back about my life in politics as a woman and a mother which I call, "The Tooth Fairy Story":

It is Mother's Day. The suitcase from my weekly Ottawa-Winnipeg flight sits there waiting to be emptied and repacked. A bigger suitcase is sitting out on the bed waiting to be packed. It is for my husband and our son Nick who has a disability, and is off to Montréal Neuro for more tests and brain surgery. His younger brother Joe is running around looking for the 'dippidy-doo' for his cool new hair-do, all the while fretting about absences from parents and asking questions about death. The phone keeps ringing with calls from constituents. There are events to be attended. Arrangements for the sitter have to be confirmed. Summer camp registration is late and the lawn has to be mowed. I'm almost out of control and starting to do this thing where I walk wildly around the house because there's too much to do and I don't know where to start. But then I get a mother's day card from my husband and two boys. It says, "Why did the Mom cross the road?" Opening it up it reads, "No-one could tell real-

ly. She was mumbling to herself about peace and quiet. She circled the block a couple of times and came back a lot happier." The card helps: actually it lifts me up because I'm reminded that lots of other women are involved in this daily juggling ritual, and because I'm surrounded by people who support what I'm doing and accept the way I am.

My time in politics has been exactly concurrent with my time as a parent, my first-born having arrived just a short time before my first election as an MLA and my second son being conceived in the middle of the next campaign. I can't separate out these two parts of my life. They have become interwoven. Has the personal become political or the political now personal? I am not sure; what I do know is that the very thing that creates the stress and complexity in my life is that which drives me and gives me a sense of accomplishment.

When I dip into the memory box, all I come up with are stories from the intersection; the place where family and politics/women and politics overlap and connect. It is my oldest son, who at the age of two, having observed my feverish pace to sign up members for my first nomination race, saw me looking for something in the kitchen among the pots and pans and asked, "are you looking for a membership?" It is my other son, at the age of two or three, when I was busy fighting childcare cutbacks at the Manitoba legislature, announcing that the government had come to his daycare and stolen all the money. It is messages of support when I breast-fed Joe as a newborn at the Legislative Building and realizing this act had probably more impact than all those speeches on women's equality. It is taking the knowledge that comes from having a son who is mentally challenged into the political arena and speaking out against the speed by which society is ditching its responsibility towards the fragile, the aged and the 'at risk'.

It is the inner peace that comes from overcoming the feeling of being powerless, and knowing that in the process, others are inspired to turn fear and anger into political action and positive change. It is knowing that somehow despite our worst fears we pass on something of our values and sense of responsibility to our children. What more can I ask for? To instill knowledge and impart by example, that is surely our best defense against unreasoning prejudice and forces that seek to destroy. That is what keeps me going. That is what creates clarity in a world of unprecedented change. That is why I am grateful for the women who came before and showed the way. The women who had political courage, who listened to their inner voices, who transformed personal experiences into public action, who acted upon their beliefs. It is as Gloria Steinem said almost 40 years ago, "We wish for all of us the courage to hold on to a vision of a world in which children are born wanted and loved, with enough food and care and shelter to grow up whole. The vision of all people as perfectible and transcendent, free of the social prisons of sex and race, and remarkable for the hopes and dreams and capabilities that exist in the unique, unrepeatable combination in each of us."

The courage of so many women today to hold onto that vision also keeps me going. And maybe what I'm doing involves some courage. But mostly it involves good supports, some luck, and a little magic. So what's my cause for celebration today? It is the relief of surviving another day and not dropping too many balls in my daily juggling act. This morning I thought I would check out my horoscope and couldn't believe what I read. It said, "balance work, family and romance; one is getting short shrift." All I could say was, 'give me a break'!

As I hope you can tell from my story, what I celebrate most of all is making a little difference at that place where politics and children intersect. This brings me to the time when Joe lost a tooth and, before bed, put it under his pillow. The next morning the sitter arrived at 6:30 am so I could get to CBC Studios by 7:00 am for an interview on genetically-altered foods. Just before we went on air, I remembered that I had forgotten to replace the tooth with some money and immediately broke out in a cold sweat. Well, somehow I survived the interview, got home by 7:30 before my son had awoken and made the switch. What a reason to celebrate. I made a little difference on the political front, the old parenting instincts kicked in and, most importantly, there is still a tooth fairy.

Judy Wasylycia-Leis

Reach high, for stars lie hidden in your soul. Dream deep, for every dream precedes the goal.

- Pamela Vaul Starr -

UWAC, Calgary Branch Launches 80th Anniversary Social Media Project

June 2012

Celebrating anniversaries can be exciting, however, capturing the essence of recognition and celebration is often difficult. Life is short, and what can one actually remember in a short time? It is very human at a certain point in life to take into account, be appreciative and acknowledge the milestones, and the golden moments which are irretrievably embedded in a fleeting moment of blissful memory!

These were the issues presented by Calgary's Ukrainian Women's Association of Canada on the occasion of their branch's 80th anniversary -1932-33 to 2012-13. The gracious senior women who contributed to our planning meetings over the past year, who met monthly for this future-oriented project, really embraced a new vision. What type of project? To look back in admiration, or to pour a glass of wine for a toast? No, these lovely women had an archival collection of photos and documents that made them laugh (to the point of tears), tell stories, recall moments of hope, faith and accomplishments! So the social media project was gently shaped. The intent? To celebrate and honour the real people whose lives shaped the present, to ensure their stories and their legacy are not relegated to the back file cabinet. To trumpet the message of our love and thanks using today's public awareness tools that might even make those on the fringe feel included, too.

The *www.uwac-Calgary.ca* website is social media with a dream and a purpose. Ensuring a wider readership will tell the stories that simple documents cannot. The social media process is an inclusive tool. We envision multiple generations of UWAC members, their children, grandchildren, extended families and friends looking upon the contents of this website together. Like a photo album, we hope the images bring to mind the stories, recollect the days, the people, the events, and find meaning in activities and events which shaped today, and will continue to shape the future. Who will tell these stores but us?

Now that the site is live and tested, the task before Calgary's UWAC is to learn how to blog. You might be amazed to know how under-represented our community is in the blogosphere! There is an audience hungry for perspectives 'off the beaten path' - for UWAC perspectives. And Alberta is a particularly unique province with one quarter of the population of Ukrainian ancestry. Literally every fourth person has a Baba whose varenyky and holubtsi are the best in the world. And Baba deserves more than a thank you! She is the keeper of the hearth, and deserves our unabashed recognition and celebration! The uwac-Calgary.ca website is all about shining a light on the people who continue to do so much!

How to access our website: turn on your computer, type in the address *www.uwac-Calgary.ca*, press 'login' and follow directions, type in your email access information, retrieve your password and copy it, return to www.uwac-Calgary.ca and type in your password. Voila! See documents and pictures, select one, and open, scroll to bottom of page and see a comments box. Write your comment and press 'enter'. In a few days, the blog administrator will publish your comment. Repeat process. Remember to press 'Share' - either on Facebook, Twitter, etc. and invite family and friends to add their comments. Repeat this process often, and visit often, because there will always be more new content to view online.

Of particular interest to our blog's potential readership includes: confirmation about who these people are, and/or what they are doing, and/or what they have done, and/or where they are now, and/or things they should be recognized for.....

Thank you! UWAC-Calgary.ca received generous development support from SUS Foundation, St. Vladimir's TYC, and UWAC Calgary.

People of note to acknowledge and thank include - Olga Boykiw (Archivist), Jean Meketiak (Museum Emeritus), Olga Kurczaba (Advisor Emeritus), Theresa Klepak (finance), Ethel Tacey (ex-officio), Carrie Taylor (professional resource), Joel (volunteer photographer), Dan Zukiwsky (volunteer photographer), and an endless number of people whose contributions to Calgary's Ukrainian Women's Association of Canada have built a strong and vibrant community that continues to evolve and grow. Mnohaya lita!

On behalf of the committee whose names are listed above:
Marusia Koszarycz (Anna-Marie),
Past President

THE JOY SMITH FOUNDATION IS LAUNCHED

"You may choose to look the other way, but you can never again say that you did not know."

– William Wilberforce (British Parliamentarian and leader of the campaign to abolish the Atlantic slave trade in the late eighteenth century)

JOY SMITH FOUNDATION
WWW.JOYSMITHFOUNDATION.COM

THE JOY SMITH FOUNDATION works to ensure that every Canadian man, woman and child is safe from manipulation, force, or abuse of power designed to lure and exploit them into the sex trade or forced labour. This is achieved through educating the public, and providing funds and support to front-line organizations that rescue and rehabilitate victims and safeguard all Canadians from human trafficking.

What is Human Trafficking?
"Human Trafficking, also known as Modern Day Slavery, is the recruitment, transportation, or harbouring of persons for the purpose of exploitation, typically in the sex trade or forced labour. It is the fastest growing and second most lucrative criminal enterprise globally. Young girls and boys are taken from Canadian streets and sold abroad. Vulnerable internationals are coerced into prostitution in Canada. This is a crime that reaches all elements of our society."

Honouring Heroes Toronto 2012

Thirty heroes from York Regional Police, Ontario Provincial Police (OPP), RCMP, Peel Regional Police, Toronto Police Service, NGO's, journalists, trafficked victims, and a Judge, amongst others, were honoured in an Honouring Heroes award ceremony on October 27, 2012 in Toronto, for their work in bringing to the forefront the despicable presence that Human Trafficking has in Canada. Each hero was presented with a crystal trophy and personalized with an award category, ranging from an International Freedom Award to Dedicated Police Unit Work on Human Trafficking Investigations. The ceremony was led by Irene (Orysia) Sushko, who has worked with Joy Smith on anti-trafficking of human initiatives for several years.

There are 55 Human Trafficking cases before the courts today, as a result of new legislation, amending the Criminal Code in 2010 and 2012 through Bill C-268 and Bill C-310. Over 30 of these cases are lead by the Peel Regional Police. In fact, the Joy Smith Foundation recognized members of this police unit on October 27 for their dedication, service, sacrifice and going beyond the call of duty to rescue victims, charge predators and build cases which, in one instance, resulted in uncovering the largest Human Trafficking ring in Canadian history. Peel Police were the first Police Service in Canada to register a conviction under the new Human Trafficking laws.

To read further on background of the Canadian heroes who received Awards and more photos of the event, please visit www.joysmithfoundation.com.

JOY SMITH was introduced to the world of Human Trafficking by witnessing the dramatic physical and emotional toll it exacted on her son, a police officer, who worked in the ICE-Unit (Integrated Child Exploitation Unit). This is a specialized police force trained in rescuing children from online child predators. Her son's courage and compassion as he fought to rescue children from predators, proved to Mrs. Smith that ordinary Canadians, like herself, can stand against Human Trafficking.

Mrs. Smith committed herself to the fight against Human Trafficking, working to raise awareness and rescue victims. She soon discovered a tragedy that parents of trafficking victims know all too well—Canada was considered a haven for predators. Setting out to change this, Mrs. Smith entered the political arena, and became a Member of Parliament in 2004. Since then she became the only Member of Parliament in Canadian history to have amended the Criminal Code twice as a Private Member, both times in order to better protect victims from Human Trafficking.

www.joysmithfoundation.com

The Alberta Benevolent Cantor Association

THE ALBERTA BENEVOLENT CANTOR ASSOCIATION provides training and resource material for cantors in Ukrainian Orthodox parishes. We welcome all interested individuals to become members and those who wish to train as cantors.

Alberta Benevolent Cantor Association
11837 – 66 Street
Edmonton, Alberta T5B 1J2
Telephone (780) 990-0019
info@albertacantors.ca
www.albertacantors.ca

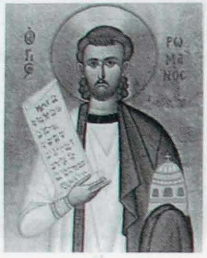

St. Romanus, the melodist

Troparion (Tone 4): You gladdened Christ's Church by your melodies like an inspired heavenly trumpet. You were enlightened by the Mother of God and shone on the world as God's poet. We lovingly honor you, righteous Roman.

The Holodomor Reader

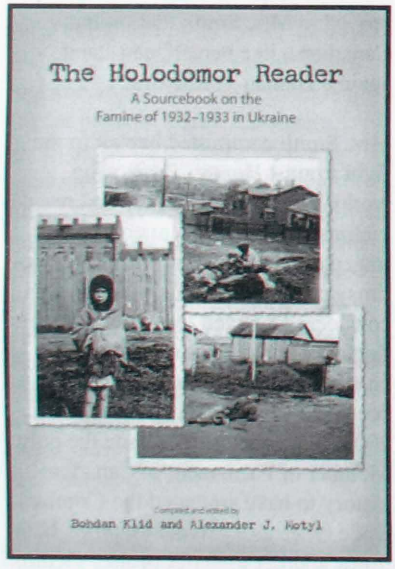

The Holodomor Reader is a wide-ranging collection of key texts and source materials, many of which have never before appeared in English, on the genocidal famine (Holodomor) of 1932–33 in Soviet Ukraine. The subject is introduced in an extensive interpretive essay, and the material is presented in six sections: scholarship; legal assessments, findings, and resolutions; eyewitness accounts and memoirs; survivor testimonies, memoirs, diaries, and letters; Soviet, Ukrainian, British, German, Italian, and Polish documents; and works of literature. Each section is prefaced with introductory remarks describing the contents. The book also contains a guide to further reading and a map.

Besides turning a spotlight on this human catastrophe, whose magnitude did not become generally apparent until the Soviet collapse, this book presents ample evidence that the Holodomor was a genocide perpetrated by Joseph Stalin and his henchmen. The Reader is an indispensable guide for all those interested in the Holodomor, genocide, or Stalinism.

ABOUT THE AUTHORS

Alexander J. Motyl is Professor of Political Science at Rutgers University-Newark and a specialist on Ukraine, Russia, and the Soviet Union. He is also the author of six scholarly books and six novels.

Bohdan Klid is Assistant Director of the Canadian Institute of Ukrainian Studies,University of Alberta. He has published articles on Ukrainian historiography and on contemporary popular music and politics in Ukraine.

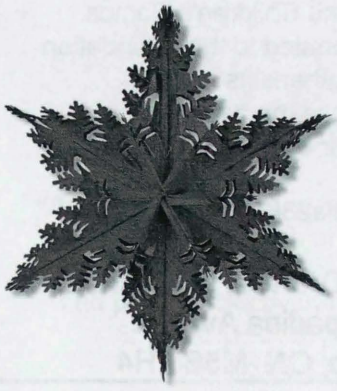

Анна Білоус

Союз Українок Канади ім. Лесі Українки в Гамільтоні жертвує $50 як нев'янучий вінок в пам'ять довголітньої членки **Анни Білоус**. Будемо пам'ятати її добрі діла і діяльність у нашому відділі. Вічна їй пам'ять!

Добр. Лариса Макаренко, голова
Ліна Смирнів, Секретар

В незабутню пам"ять дорогих родичів, бл. пам. **Миколи** (уп. 17.11.82)) **і Явдокії** (уп. 24.02.07)) **Михальчука і стрия Андрія** (уп. 17.11.82)) **Михальчука**, дарую $100 на журнал Промінь. Вічна їм пам'ять!!

Розалія Михальчук
St. Michael, Alberta

Enclosing a donation in the amount of $100 in loving memory of my parents, **Anna and Wasyl Wasylyk**.

May their memory be eternal!

Natalie Maruschak
Alvena SK

Forwarding a cheque in the amount of $25.00 in loving memory of **Mary Alice Yurkiw (nee Pawlik)** who passed away November 4, 2012 at 101 years.

Mary Yurkiw of blessed memory was a member of the UWAC for 80 years and was awarded Honourary Membership for her many years of service and dedication.

May her memory be eternal!

Alyce Budinsky
Promin Convenor

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A Family Business
since 1919

SUS FOUNDATION OF CANADA

Established 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada. SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institutes, Museums, Youth Programs and Children's Camps. Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

stephania236@gmail.com
or
SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto, ON M5S 2H4

CORRECTION

Our humblest apologies for the error in the recipe for "Barley with Mushrooms" which appeared in the last issue of Promin. "12 tsp crushed garlic" should have read "1/2 tsp crushed garlic". Thank you to the reader who alerted us to this error, and to anyone else who may have over-dosed on garlic when they tried this recipe! [Ed.]

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ❒ Renewed Subscription ❒ Gift for a friend ❒

Name of Subscriber _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If gift, please indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

PROMIN AD RATES

ONE YEAR *
1/4 page $250
1/3 page $300
1/2 page $425
Full page $800
Business card $175

ONE ISSUE *
1/4 page $45
1/3 page $55
1/2 page $75
Full page $150
Business card $30

* (All of the above are presented in black and white, in English or Ukrainian)

Full page, back cover, two-colour:
ONE YEAR $1,500
ONE ISSUE $300

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

RELIABILITY Since 1973
athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

Учасники 10-літнього ювілею Союзу Українок Канади.

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5

10/1/2011

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1